

A U S T R A L S K É

listy

IN AUSTRALIA POSTAGE PAID
IN AUSTRALIA POSTAGE PAID

AUSTRALSKÉ LISTY

CÍSLO 57 KVĚTEN 1996

Print Post Approved
PP 242296 / 00084

\$2.60

* PRAGA CAPUT REGNI* Eva Volny
dřevěný reliéf - 1988 (1300 x 2100 x 550 mm)

L. & G. Pergl

Česká Optická Firma

57 Pelham Street
CARLTON VIC. 3053
Tel: (03) 663 6242

All International Office Machines

Prodej a opravy nových a starších
"typewriters, photocopiers & faxes"
dílňa a obchod: **390 BOTANY ROAD**
ALEXANDRIA,
N.S.W. 2015

Tel: **319 0648** nebo **214 7402**
Václav Novák: 30 6781

TRITON **CARPET CLEANING SERVICE**

Powerful truck, Mounted equipment
All stains treated, Carpets deodorized
Fast drying, Scotch guard
Carpet and Upholstery
Leather L/ S Cleaning
Emergency water damage service

Peter Adler
Phone: 388 2052, Mobile: 018 044 100
Mluvíme česky

DENTAL PROTESIS

ODBORNÝ ZUBNÍ PROTETIK
nabízí své služby, ve zvláštních případech
(stáří, nemoc atd.) ošetření doma možné,
(soukromé pojištění vyplácí
předem domluvenou částku)

Další informace
na čísle: (02) 388 2216
mluvíme česky i slovensky
425 Old South Head Road
North Bondi NSW 2026

Hledáte příbuzné a známé?
Nabízíte služby a servis?
Máte zájem o seznámení?
Využijte

AUSTRALSKÉ LISTY !!!

CONTACT

P.R.I.N.T.I.N.G.
A.C.N. 002 887 238

NAVRHNEME
GRAFICKY UPRÁVÍME
KVALITNĚ VYTISKNEME
BAREVNĚ I ČERNOBÍLE
KATALOGY
OBCHODNÍ DOPISY
REKLAMNÍ NABÍDKY
SVATEBNÍ OZNÁMENÍ
VIZITKY
a další

Unit 4, 175 Gibbes Street
CHATSWOOD, N.S.W. 2067, AUSTRALIA
Tel. (02) 417 8555 Fax. (02) 417 5510

APPLIED COMPUTER SYSTEMS (Australia)

dodáváme celé systémy 'software' i 'hardware' pro
MANUFACTURING, ENGINEERING
DESIGN, CAD/CAM
DESKTOP PUBLISHING
JOB COSTING, ACCOUNTING
MULTIMEDIA, DESKTOP VIDEO
České, EASTERN & WORLD FONTS
BUREAU SERVICE & TRAINING

7 Boonah Street
WENTWORTHVILLE
NSW 2145

Tel: 02 636 1873
Fax: 02 631 2024
Mobile: 018 288 477

SONY'S

Bon Voyage

Shop 6 Royal Arcade
175 Oxford Street
Bondi Junction 2022 NSW

Tel 02 387 1333
Fax 02 389 8028

Připravujeme speciální zájezdy do
lázní v České i Slovenské republice.
Zařizujeme letenky, zájezdy
zajímavé výlety vlakem.
Zajistíme pojištění, cestovní šeky,
poskytujeme veškerý servis,
vše za vynikající ceny.
volejte - 387 1333

"Ako chuť smrti" v PONREPE

V nedeľu, 14. apríla usporiadalo sokolské kino PONREPO maličkú premiéru českého televízneho filmu "Ako chuť smrti", (The Taste of Death). Film je česko-slovenský, v obsadení českých a slovenských hercov, ale téma - ani zďaleka na aká sme my Češi a Slováci zvyknutí v našich filmoch. Cez to všetko - tento film nemože neupútať našu pozornosť, hlavne nie v tých dňoch, keď sme prežívali spolu s Tasmánčanmi a ostatnými spoluobčanmi hrôzy z Port Arthur. Jeden z hlavných námetov filmu sa točí okolo zbraní - aj keď len zbraní športovca - strelca. Ladislav Mňačko (svetoznámy, slovenský spisovateľ a žurnalista, autor novely "Ako chuť moc") kritizuje v novele "Ako chuť smrti" podnikateľskú česku rodinu a jej rozpad pod vplyvom rôznorodých nástrah "moderného" života, túžbu po úspechu bez ohľadu na iných, ktorá nakoniec končí rodinnou tragédiou. Práve táto novela sa stala podkladom tohto filmu. Ťažko by sme ho mohli nazvať veľkofilmom, ale s určitostou ho môžeme nazvať užitočným. Mňačko, i režisér Milan Cieslar, vykreslili problémy rozpadu rodiny a nezmyselnosť držania vysoko-výkonných zbraní doma, veľmi dôkladne. Téma bola vážna, film bol depresívny, ale po filme si diváci celkom príjemne podebatovali s jedným z hlavných predstaviteľov Otom Šrámkom, ktorý je práve teraz v Austrálii na študijnom pobyte.

Môžeme len dúfať, že filmov s takouto tematikou (aj keď dobrých) neuvidíme príliš veľa, ale naopak, že uvidíme v PONREPE veľa dobrých filmov, ktoré sú nám blízke, ktoré sú viacej našské.

Edita

Omlouvám se všem čtenářům, za mimořádné zpoždění tohoto čísla Australských listů. Stalo se tak zásluhou vážných osobních problémů.

Děkuji za pochopení.
Jana Háberová

POLITICKÁ ZMĚNA V AUSTRÁLII: VPRAVO VBOK

Jaromír Svoboda

Labouristé vládli v Austrálii nepřetržitě posledních 13 let. Po pěti žalostně neúspěšných volebních pokusech pravicové opozice, předseda socialistické vlády, Paul Keating, byl přesvědčen, že je naprosto neporazitelný a podle toho se také choval. Nic mu zdánlivě nevadilo, že jeho ztrátová hospodářská bilance se za posledních třináct let zhoršila patnáctinásobně! Kdokoli se odvažil to kritizovat, ten podle Keatinga jen dokazoval, že nemá dostatek inteligence, aby svým mozkiem stačil chápat jeho "velký plán" - The Big Picture. Sám si dal přezdívku Maestro Placido, čímž jaksi vybižel voliče, jak k němu mají "vzhlížet".

A přece - ve Švédsku, v Německu, ve Španělsku, ve Francii a neméně také v Austrálii, zkrátka všude, kde hospodařili "Sozialdemokraten", výsledky byly vždycky stejné: od pěti ku čtyřem a často i pod nulu. Austrálie sice dosud vydělává tolik, aby mohla splácet úroky svým věřitelům, ale musíme si už vypůjčovat, abychom zachovali nebezpečně široké okraje naší štědré sociální péče. V zemi, která má nejlepší klimatické podmínky na světě a kde sociální důchod je vyšší než plat českých poslanců (pražští politikové to nedávno rychle a jednohlasně napravili), není divu, že společnost, zvyklá na příjemné "lážo-plážo", nerada slyšela varování, kam až bychom to mohli takhle dopracovat.

Tehdejší vůdce opozice, dr. John Hewson, předložil v roce 1992-93 voličům 700-stránkový detailní dokument, jak navrátit Austrálii hospodářské a sociální zdraví. Avšak ve volbách se se zlou potázel, neboť zhýčkaní lidé nechtěli nic slyšet o akutních chorobách demního života a o hořké medicíně nutné k nápravě. Jeho tehdejší neočekávaná volební porážka byla tou největší promarněnou šancí v moderní historii Austrálie.

Tento "nejmladší" kontinent je bohatá země s poměrně velmi krátkou, ale nesmiřitelně hrdou dvěstě letou historií bílé civilizace. Abychom tuto, poněkud kontraverzní skutečnost mohli správně a objektivně posoudit, v dnešním, politicky korektním "anti-anglo" klimatu, musíme si představit, jak by asi tato země dnes vypadala, kdyby ji bývali kolonizovali třeba Portugalci, Španělé, Francouzi, Holanďané nebo dokonce Indonézané, kteří všichni věděli o této pevnině dříve než Angličané. Co tu dokázali za pohých 200 let pionýři, kterým zpočátku někdy chyběla, doslova, i kola od vozu, je neuvěřitelná saga, jejíž skvělost a hrdinství snad nemá obdobu v lidské západní civilizaci vůbec. Dnes tu žije v míru a pokoji a v osobní prosperitě přes 100

Stručný přehled rubrik

Vpravo vbok	01
Volby v České republice	02
Přichází Nový věk	03
Zprávy	04
Sport	05
Dcera otce, sestra bratru	06 - 07
Panorama české Austrálie	08 - 09
Causa Kováč mladší	10
Z tajů krás české řeči	11
Czech Australian Artspectrum Association	12
Pavel Novák v Austrálii	13
Nad dopisy čtenářů	14
Miroslav Donutil	15
"...uprostřed běhu"	16

rozličných národností, křesťanů, židů a vyznavačů islámu i hinduismu, m.j. též všechny národy bývalé Jugoslávie! Málo kdo z nás si však uvědomuje - a ještě méně je ochotno si přiznat - že bez britského demokratického systému tento pokrok a tato hojnost, jak materiální, tak duchovní, by nebyly dnes možné.

Od roku 1983 vítězní labouristé systematicky "reformovali" anglosaskou Austrálii. Kolonizátorům a jejich potomkům uložili hluboké pokání, zavedli takzv. multikulturnost, politickou korektnost, antidiskriminaci a antirasismus. A tak při žádosti o australské občanství, neumět angličtinu už není hanba, nýbrž jakási vzácná a chvalitebná ctnost. Pod rouškou nové korektnosti nám nejenom chtěli poroučet, jak smíme mluvit a psát, ale dokonce kázali, jak myslet. Kdo nadšeně netleskal jejich plánu na novou australskou republiku, ten ztratil právo počítat se mezi vlastence, takže třeba i nesmělá faktická námitka, že 95% všech politických uprchlíků sem přece přišlo z nějaké blízké nebo vzdálené republiky, hned vyvolalo zlé koulení očí a pěnu u úst. Dokonce i pro původní australské domorodce, aboridžince s hrdou mnohatisíciletou historií a půvabnou, svéráznou kulturou, socialističtí akademici objevili novou minulost a vymysleli pro ně hned také budoucnost, ideologicky ovšem vhodně přičísnutou reformním potřebám doby.

Takové nezdravé ovzduší, které nám čím dál tím více dávalo nepříjemně plíživý pocit jakéhosi děja vu, tato sociologramnézie způsobila v naší společnosti asi větší a vážnější trvalou škodu než katastrofální situace hospodářská. Nutno také bolestně přiznat, že podle oportunistické rady "či chleba jíš, toho píseň zpívej" nepoměrně mnoho naší mladé krajské inteligence nacházelo výnosnou státní a polostátní kariéru na pohodlných vlnkách multikulturního proudu socialistické politické korektnosti. Když tedy staří čeští rodiče často pláčou, že se jim tu většinou nepodařilo naučit své děti česky, je třeba jim připomenout ještě daleko vážnější a žalostnější výčetku: Že totiž se jim nepodařilo odevzdat svým dětem ten pevný odkaz ideové jistoty a mravní síly Masarykových ideálů první republiky, s nimiž sem kdysi přišli.

Ale právě tak jako Češi, i Australané

mají podobné přísloví, že čím výše se šplháš, tím tvrdší bývá tvůj dopad. Velkou modřinu takového karambolu pocítil letos v březnu i Maestro Placido, když jeho volební debakl byl vpravdě fenomenální. Nemylně se však, že potřebná cesta k nápravě bude méně dlouhá a méně svižná. Je to stará pravda, že ty nejučinnější léčivé byliny jsou zpravidla velmi hořké. Jsou i takoví mezi námi - a není jich málo - kteří si myslí, že už je pozdě.

Je už pozdě? Je ještě možné převrátit zakořeněný socialistický způsob hospodaření "do šuplíku"? John Howard, nový ministerský předseda, slíbil, že vynaloží veškerou energii, aby vrátil naše hospodářství do rovného směru. Ale mnozí prestižní ekonomové tvrdí, že dítě, které ve svém životě uvidí všechny dnešní dluhy splacené, se ještě nenarodilo. Rodiče by se nejdříve museli naučit znovu vychovávat děti podle zásady praotců: "Když na to nemáš, nech si zajít!"

Je už pozdě? Každý den před východem slunce, mi můj starý vlčák neodpustí obligátní procházku parkem. Říkámě tomu rituálu "milionářská procházka", protože, než se pes jak se patří proběhne, australská ekonomie prostruže další milión dolarů. A než jsem napsal a zredigoval tento krátký článek, australské děti zchudly o dalších deset miliónů.

Informace o volbách do Parlamentu České republiky v roce 1996

Ve dnech 31. května a 1. června se budou konat v České republice volby do Parlamentu. Těchto voleb se mohou účastnit i občané, kteří nemají stálé bydliště v České republice. Z informací, které nám poskytl konzulát ČR v Sydney vybíráme nejdůležitější údaje:

Státní občan ČR bez trvalého pobytu na území ČR se dostaví na libovolný obecní úřad, v jehož územním obvodu se nachází volební okrsek, ve kterém chce ve dnech voleb hlasovat - záleží pouze na vůli občana, který volební okrsek si vybere. Úřad запиše do zvláštního seznamu voličů (kniha či prostřednictvím výpočetní techniky) jeho jméno, příjmení, rodné číslo, důvod zápisu (absence trvalého pobytu na území ČR), adresu trvalého pobytu zapsaného voliče a číslo volebního okrsku, ve kterém bude občan volit. Pro zachycení těchto údajů je nezbytné prokázat svoji totožnost a státní občanství. Zápis provádějí obecní úřady až do uzavření zvláštního seznamu, ke kterému dochází dva dny před zahájením voleb, tj. v případě voleb do PS dne 29. května 1996. Po uzavření seznamu předá obecní úřad okrskovým volebním komisím výpis ze zvláštního seznamu, který obsahuje soupis voličů v jejich volebním okrsku. Pokud občan ČR bez trvalého pobytu na území ČR se z jakéhokoliv důvodu nezapiše do zvláštního seznamu před jeho uzavřením, jeho aktivní účast ve volbách není vyloučena. Vyhláška MV č. 74/1996 Sb., kterou se stanoví podrobnosti o provedení některých ustanovení zákona č. 247/1995 Sb., o volbách do parlamentu České republiky a o změně a doplnění některých dalších zákonů, totiž uvádí, že "Státní občan ČR, který nemá na jejím území trvalý pobyt a dostaví se v den voleb do volební místnosti, bude zapsán okrskovou volební komisí do výpisu ze zvláštního seznamu voličů."

Ža účelem předejít hlasování ve více volebních okrscích, popř. i dvojmu / několikerému hlasování v témže volebním okrsku, se počítá s tím, že

IN MEMORIAM

Všem přátelům a známým
oznamujeme
s hlubokým zármutkem,
že
v sobotu 4. května 1996
po krátké těžké nemoci
náhle zemřel ve věku
nedožitých 78 let
Fred Háber

Byl to dobrý, laskavý člověk, se
smyslem pro humor, láskou ke
své rodině, hudbě, komputerům
a všemu, co činil život hezkým.
Nezapomeneme!

volební komise poznačí hlasování do cestovního dokladu ČSR českého státního občana bez trvalého pobytu v ČR. Je proto nutno disponovat v den voleb, ve volební místnosti, platným cestovním dokladem.

Volby se konají ve dvou dnech. První volební den začíná hlasování ve 14 hodin a končí ve 22 hodin, druhý volební den začíná hlasování v 7 hodin a končí ve 14 hodin.

Volič při příchodu do volební místnosti prokáže svou totožnost a stát ní občanství. Státní občanství ČR u osob, které nemají trvalý pobyt na území ČR, lze prokázat předložením platného cestovního dokladu ČR.

(Generální konzulat ČR v Sydney)

Krajané, kteří chtěli volit, budou muset vážit cestu domů.

Zákon krajanům neumožňuje hlasovat například na velvyslanectvích, jak je běžné při volbách v některých jiných státech a proto budou muset občané trvalé žijící v zahraničí k volbám přijet do vlasti. Toto řešení nepovažuji za nešťastnější i někteří ministři. "Bylo to politicky chybné rozhodnutí. Osobně si myslím, že lidé trvalé žijící v zahraničí by měli mít možnost volit například na ambasádách", prohlásil ministr vnitra Jan Ruml (ODS). Někteří právníci však soudí, že i podle současného zákona by mohli krajané na ambasádách volit. "Tito lidé by měli mít možnost volit na velvyslanectvích, protože i ta jsou územím státu", míní vedoucí katedry ústavního práva Právnické fakulty Univerzity Karlovy Václav Pavlíček. Například občané Ruska odevzdali při loňských parlamentních volbách své hlasy na ruském velvyslanectví v Praze, prezidenta volili v republice i Poláci a Alžírčané.

Místopředseda ústavně-právního výboru sněmovny Ivan Mašek (ODA) uvedl, že jeho strana navrhovala i možnost volit korespondenčně. "Navrhovali jsme různé modely - volbu korespondenční, v zastoupení, nebo na ambasádách. Ale nic neprošlo, takže jediná možnost pro občany žijící v zahraničí teď je, že musí přijet na území republiky", řekl Ivan Mašek.

(MF Dnes - 12.4.96)

Přichází Nový věk

Jaroslav Kovářiček

S přibližujícím se koncem tisíciletí můžeme očekávat vzrůst pesimistických předpovědí různého druhu, tak tomu obvykle z nějakých prapodivných příčin bývá. Předpovědi konce světa patří k tomuto druhu sportu. Jenže tentokrát je situace asi trochu vážnější, než si je běžný člověk schopen a ochoten uvědomit. Ne, neočekávám, že se něco nesmírně dramatického přihodí do roku 2000, o vývoj lidstva v příštím století lze však mít oprávněné obavy. Ze současného světa jakoby mizelo nadšení z pokroku a důvěra v budoucnost. Avantgarda ztratila chuť do života, radikalismus tvořivého typu vyšel z módy. Jeden po druhém bankrotují -ismy. Po všech těch převratných revolucích ducha nabízejí nám dnes intelektuálové jakýsi zmatený blábol, který nazývají naprosto směšné "postmodernismem". Již tento název dosvědčuje, že leckterým moderním filosofům uletěly včely. Moderní je totiž to, co je nové, tedy vlastně soudobé, a to je ovšem jen otázkou časové orientace. Co bylo nové především bylo vskutku již jen věcerejším včera. Říkám proto tomu jejich postmodernismu "postyesterdayism - povčerejšek". Jiným výrazným filosofickým směrem či spíše společenským hnutím je tzv. New Age, tedy Nový věk. Opět název zvolený nepřesně, ba přímo nevhodně. Jenže ten "New Age" zní docela atraktivně, a o to dnes hodně jde. Přeloženo do češtiny znamená New Age, prostě nový věk. Ne však novověk, za jehož počátek považujeme objevení Ameriky. Tento Nový věk není totiž ten, který byl, nýbrž ten co nastává a na který lze se upínat s nadějí. Tak jako snad vše v naší době vychází však i toto pojmenování z módy. Jelikož jsem se stal řízením osudu jedním z drobných apoštolů New Age, tedy především v oblasti hudby, rád se o této záležitosti přece čas od času rozhovorem

Termín "New Age" má asi svoji autenticitu opravdu jen v angličtině, přeložen do jiných jazyků jakoby ztrácel svůj původní význam I v Čechách se dnes běžně mluví o New Age více než o Novém věku. A přitom neexistuje přesné významové vymezení toho pojmu. Podí-

vejme se tedy stručně na jeho historii.

Název "New Age" objevil se již počátkem tohoto století, například jako název časopisu svobodných zednářů, který začal vycházet v roce 1914. Také londýnský týdeník "New Age" začal vycházet již před první světovou válkou a zabýval se otázkami psychologickými, sociálními i duchovními.

V novější době se objevil termín "New Age" začátkem sedmdesátých let, kdy nahradil název "Age of Aquarius" (Věk Vodnáře). Proč se tak stalo nikdo neví. Jak již sám název svědčí "Věk Vodnáře" má co dělat s astrologií. A vskutku jedná se o dobu asi dvou tisíc let, jejímž počátkem je vstup slunce do znamení Vodnáře. Astrologové se však značně liší v určení tohoto data vstupu, které se pohybuje v rozmezí let 1904 až 2160.

Vodnář je podle astrologů ovlivňován dvěma planetami - Saturnem, který je symbolem času a vytrvalosti, a Uranem, symbolem všeho nového, revolučního až bizarního. Jedním z prvních proroků New Age byl americký spiritalista a mystický léčitel Edgar Cayce (1877-1945), který prohlásil, že podstatě této důležité historické změny porozumí lidé až počátkem dvacátého prvního století. Koncept "Age of Aquarius" byl velmi populární v letech šedesátých a možná to mělo i co dělat s tím, že 5. února 1962 došlo k velké konjunkci Slunce, Měsíce, Venuše, Marsu, Merkura, Jupitera a Saturna, což prý mělo urychlit přechod do nové historické doby.

Do povědomí široké veřejnosti vstoupil New Age nejprve prostřednictvím hudby. Tento nový druh hudební tvorby prosadil se nejvýrazněji v Americe, přesně řečeno v Kalifornii, i když jeho kořeny lze vypátrat po celém světě. V Anglii připravoval půdu Brian Eno svým konceptem ambientní hudby, v Německu Klaus Schuze tvořil rozsáhlé meditační elektronické kompozice a gramofonové firmy Nightingale, s inspirací zjevně východními, jak naznačují jejich přijatá jména např. Anugama, Acoliasch. Pokud vím, prvním pravidelným rozhlasovým pořadem New Age hudby byl pořad "Hearts of Space", připravovaný Stephenem Hillem v San Francisku a vzápětí následovaný mým pořadem "Dreamtime" na australské stanici ABC FM.

New Age hudba nebyla muzikantsky ničím revolučním, právě naopak, byl to směr nápadně eklektický. Byl však nutnou reakcí na situaci soudobé populární hudby, kde převládá naprosto škodlivý styl hudby rockové, pokud se tyto zvukové výstřednosti ještě dají nazývat hudbou. Styl New Age se nejen vrátil k melodičnosti a zvukové harmonii, ale také hledal inspiraci ve světě spirituality, mystiky a filosofie východu. Tím vlastně zrcadlil hlavní sféry tohoto nesouvislého a nikým neorganizovaného hnutí.

Zeptáte-li se deseti zasvěcených lidí, co že to ten New Age je, dostanete nejspíše deset odlišných odpovědí a každá bude svým způsobem pravdivá. Hnutí New Age není totiž nějakým z dalších -ismů, je to především reakce na duchovní i morální krizi moderní technologické společnosti, není ovšem revolou, jakou byla různá hnutí levičácká. Je hledáním i tápáním, je výrazem potřeby smyslu života, když selhaly mocenské církve i materialistická společnost konzumní. Velkou inspirací mnohých pramenů New Age jsou staré filosofie východní Asie, jako Zen, Taoismus, Buddhismus. Tím si získává New Age dosti nepřátel v řadách křesťanských. Ani vlivné společenské síly komerční nevtají New Age odklon od materialismu a bezduchého konzumu. Ryzi stoupenci New Age jsou však přesvědčeni, že má-li se současná globální krize světa překonat, je nutno aby lidstvo dosáhlo vyššího stupně. Je nutno odhodit materialismus, sobectví, ignoranci i aroganci a začít pěstovat vlastnosti jako tolerance, láska a moudrost. Jak ovšem usuzují ze svých znalostí dějin lidstva, moc velké naděje v úspěch ideálů New Age neskládám. Co si mi našeptává, že příští století bude pro lidstvo na této planetě posledním, ale třeba se mýlím.

Vesvépodstatě přináší spontánní hnutí New Age mnoho sympatických a potřebných hodnot. Praxe však ani zde není ideální. Tak třeba i v hudbě, jakmile skladatelé jako Steve Roach nebo Robert Rich dosáhli obchodního úspěchu, uchopila se té nálepky řada oportunistů bez valného talentu a tak ne každá hudba pod vlajkou New Age je vskutku ryzi a kvalitní. I v jiných oblastech jako léčitelství, výchova, umělecká tvorba, životní filozofie atd. objevila se řada

šarlatánů, přiléhajících si svou řídkou polévku. A tak ten termín New Age pomalu ztrácí na vážnosti. Asi je to velká škoda.

České bohoslužby v květnu a červnu

neděle - 26. května v 11, 00
Country Club, Kemps Creek

neděle - 2. června v 10, 00
Croydon, 7 Alexandria Ave

neděle - 9. června v 11, 30
Surry Hills, 80 Albion St.

sobota - 15. června v 18, 00
Croydon

Česká Madona

ZPRÁVY

Prezident Václav Havel byl na šestidenní oficiální návštěvě v Pobaltí. Pobyt zahájil v Lotyšsku, kde byl spolu s prezidentem Guntisem Ulmanisem svědkem podepsání dohody o zóně volného obchodu mezi oběma zeměmi. Dohodu podepsali český ministr průmyslu a obchodu Vladimír Dlouhý a lotyšský ministr zahraničí Valdis Birkavs. Prezidenti se shodli na důležitosti rozšiřování EU a NATO směrem na východ a na zájmu udržovat korektní vztahy s Ruskem.

Český ministr zahraničí Josef Zíelenec, jeho polský protějšek Dariusz Rosati a ministři obrany obou zemí se sešli ve Vyškově na Moravě. Výsledkem jednání bylo rozhodnutí o těsnější spolupráci v leteckém průmyslu a podpis dohody o vzájemné spolupráci ve vojenské oblasti. Hovořilo se rovněž o problémech souvisejících s rozšiřováním NATO.

Na pozvání premiéra Václava Klause přiletěl do Prahy na krátkou návštěvu britský ministerský předseda John Major. Český tisk dává tuto návštěvu do souvislosti s Majorovou podporou ODS před nadcházejícími volbami.

Jedinou významnou politickou stranou, která ve svém volebním programu přímo připouští schodkový rozpočet, jsou sociální demokraté. Vládní ODS a KDU-ČSL jednotně hovoří o vyrovnaném rozpočtu a jsou přesvědčeny, že vyrovnaný rozpočet je základem správné hospodářské politiky. Koaliční ODA, opoziční komunisté (KSCM) a republikáni se ve svých textech k této otázce nevyjadřují.

Ústřední volební komise potvrdila rozhodnutí krajské volební komise vyřadit kandidátku Strany zelených pro severní Moravu a Slezsko. Obě komise k tomu vedla skutečnost, že strana v rozporu se zákonem neuvedla na listině data narození kandidátů, ale pouze jejich rodná čísla (v těch je datum obsaženo). Zelení mají pouze šanci odvolat se k Nejvyššímu soudu.

Stejně jako v letošním roce uspořádala i letos ODA setkání svých hlavních představitelů v čele s premiérem Václavem Klausem se zástupci české kultury. Ve středu 10. dubna v podvečer se v pražském Nosticově paláci setkání zúčastnili m.j. Karel Gott, Josef Suk, Jiří Menzel, Ludvík Vaculík a Milan Knížík. V úvodu promluvil ředitelka Divadla Na Vinohradech, dále herečka Jiřina Jirásková a premiér Václav Klaus. Poté byla iniciativě ponechána na přítomných umělcích, kteří záhy vytvořili množství debatních kroužků, k nimž se připojili zástupci ODS (například Milan Uhde, Karel Dyba, Josef Zíeleniec a pražský primátor Jan Koukal). Podobné setkání uspořádala o den dříve ODS v Rudolfinu. Svěsympatie přišli vyjádřit režisérka Olga Sommerová, písničkář Jaroslav Hutka, spisovatel Ivan Klima, Jan Vodňanský a další. Někteří umělci (např. režiséři Fero Fenič a Jiří Menzel) se zúčastnili obou setkání.

Prezident Václav Havel se setkal na Hradě s pětičlennou delegací obyvatel obce U Sabotů, kteří mu předali mapku a dopis s podpisovými archy jako projev nesouhlasu s plánovaným připojením ke Slovensku. Přímě však Václav Havel občanům nic neslibil. Prezidentův mluvčí Ladislav Špaček po schůzce řekl, že Václav Havel by případné přičlenění považoval za daň, kterou by občané zaplatili za rozpad federace. V parlamentu se delegace setkala s poslanci Levého bloku, jejichž hlasování o změně česko-slovenských hranic by mohlo být rozhodující.

Ropákem roku 1995 se stal přednosta okresního úřadu v Berouně František Malý za podporu cementárny Tmář blízko Českého krasu. Druhé místo obsadil ministr životního prostředí ČR František Benda a třetí jeho náměstek Aleš Sulc. Výsledky čtvrtého ročníku soutěže o titul Ropák roku stejně jako nultého roku Soutěže o nejpřítomnější výrok z oblasti životního prostředí byly vyhlášeny v pátek 12. dubna v Brně. Nejpřítomnější výrok z oblasti životního prostředí a ochrany životního prostředí pronesl podle stočlenné poroty český premiér Václav Klaus. V aule Univerzity Palackého v Olomouci prohlásil: "Ekologie není věda. S vědou nemá nic společného. Je to ideologie".

V úterý 16. dubna byla po několika

desetiletích zpřístupněna veřejnosti Pinkasova synagoga, kde je na památku obětí holocaustu na zdech napsáno téměř 80 tisíc jmen zemřelých Židů ze 153 českých a moravských obcí. Poprvé byl památník otevřen v roce 1959, ale již na podzim 1968 byl z důvodů připravované rekonstrukce uzavřen a pro nepřítel komunistického režimu už nebyl znovu otevřen. Jména, která jako jediná připomínala oběti, byla odstraněna. Na podzim 1992 zde 4 akademičtí malíři s několika pomocníky začali pracovat na obnově jmen s daty narození, úmrtí a místy posledního bydliště. Nápis zabírají plochu zhruba 170 metrů čtverečních, umělci pracovali ručně, bez šablon a vycházeli z archivních záznamů a nacistických kartoték deportovaných Židů. Je možné, že v budoucnu budou další jmena připsána.

Vláda oznámila, že nenavrhne Nejvyššímu soudu rozpuštění Strany československých komunistů, jejímž předsedou je vysoký předlistopadový funkcionář Miroslav Štěpán. Kabinet naopak hodlá podat podnět na změnu zákona o sdružování v politických stranách a hnutích, aby ani v budoucnu vláda nesměla vylučovat žádnou politickou stranu ze soupeření s ostatními stranami. Návrh vládě, aby dala podnět Nejvyššímu soudu k rozpuštění SČK, podal ministr vnitra Jan Ruml. Rozhodl se tak proto, že se SČK svým 18. sjezdem a volebním programem přihlásila k předlistopadové KSČ.

Čeští a belgičtí vědci objevili preparát chránící před infekčním virem SIV, který je velmi příbuzný viru HIV. Oznámil to na tiskové konferenci Antonín Holý, ředitel Ústavu organické chemie a biochemie Akademie věd. Preparát s laboratorním označením (R) - PMPR byl dosud ověřen na opicích. Pokud byl podán před infekcí nebo krátce po ní, zabrzdl u nich onemocnění, které vyvolává virus SIV. Tato látka dokáže narušit metabolismus napadené buňky a ničí virus, který je na jejím fungování závislý. V březnu bylo v USA schváleno použití léku Vistide, který léčí oční onemocnění pacientů s AIDS. Byl vyvinut v česko-americké spolupráci.

Hutě Poldi Kladno budou odpojeny od

přívodu elektřiny, páry a dalších energetických zdrojů, pokud poruší smlouvu o placení energií. Věřitelům Poldi to na jednání oznámilo Energetické centrum Kladno. Věřitelé oceláren proti rozhodnutí Centra protestují, neboť odříznutí od dodávek energie by znamenalo značné ochromení provozu podniku. Podle informací tisku by Poldi dostávala jen zákonné minimum energie, které je nutné pro zachování bezpečnosti a osvětlení. Následná obnova výroby by vyžadovala okamžitou investici ve výši několika set milionů korun. Komerční banka, která má na hutích největší pohledávky, však zatím není ochotná přistoupit na financování výroby.

Ze Slovenska

Prezident SR Michal Kováč nepodepsal zákon o územněprávním členění a vrátil ho parlamentu k opětovnému projednávání. Své rozhodnutí doprovodil důvodovou zprávou, v níž, mimo jiné navrhuje, aby hlavní město Bratislava tvořilo samostatný kraj. Proti přijetímu zákona protestovali zástupci mnoha obcí, zvláště pak poslanci bratislavského městského zastupitelstva včetně primátora P. Kresanka. Premiér Vladimír Mečiar navzdory tomu jmenoval zplnomocněnce pro jednotlivé kraje, kteří by měli plnit úkoly související se zaváděním zákona.

SPORT

Vláda ČR vyjádřila souhlas s kandidaturou ČR na organizaci mistrovství Evropy ve fotbale v roce 2004. Šampionát by ČR pořádala společně s Rakouskem. Premiér Václav Klaus dále informoval, že vláda podpořila i návrh na konání MS v klasickém lyžování v roce 2003 na Liberecku a Jablonecku.

(CAROLINA 199)

DCERA OTCE, SESTRA BRATRŮ

Pavel Vondráček

Za okny panelového bytu s velkou knihovnou mrznou Konstatinovy Lázně a na stěně Don Quijote doráží dřevcem na větrný mlýn. Pod grafikou v černém rámu sedí v křesle Zdena Mašinová. "Nikdy jsem neměla pocit marnosti", říká a vyjmenovává důvody, pro které by ho mohla mít. "Otce mi zastřelili nacisti, matka zemřela v komunistickém kriminálu a bratři, kteří se prostřelili na svobodu, jsou tady stále v kladbě. Režim mne špehoval a já musela přihlížet, jak národ - bez odporu, jako dobytek - jde na porážku. Ti, kdo škodili této zemi, nebyly přece mlýny ze dřeva, ale lidé z masa a kostí. A odpor vůči nim nebyl marností, ale nutností."

Vzpomínky Zdeny Mašinové jsou černobílé. Ty nejhorší z paměti vytěšňuje. Nevrací se k nim. Nechce.

"Byla jsem hrozný skřet. Mazánek, který vříská a odmlouvá, který zneužívá faktu, že je jiný, že je těžce nemocný". Teprve v osmi letech udělala Zdena Mašinová sama první kroky. Od narození byla postižena obrnou. "Byla jsem opakem svých vojensky vedených bratrů. Nezdídko se stávalo, že to otec nevydržel a seřezal mě jako bratry." Vstala a kulhavou chůzí došla ke knihovně. Vytáhla z ní zažloutlý svazek.

Sestupme ke kofenům není fráze, ale název knihy, kterou o statkářském rodu Mašinů z Lošan na Kolínsku sepsal místní kronikář. Jméno Mašin je v obci Lošany poprvé zmiňováno již v roce 1654. "Je to jediný exemplář, který se mi podařilo sehnat", říká paní Zdena a opatrně listuje stránkami. Na jedné se zastaví a cituje: "Mašinové byli houževnatí a nechyběla jim odvaha. Tyhle vlastnosti měl i otec a po něm je zdědili bratři. Já vím, že to zní jako klišé, ale tvrdost, odvaha a věrnost byly pro ně vždy na prvním místě."

Za první světové války vstoupil Josef Mašin, budoucí otec Ctirada, Josefa a Zdeny, do československých legií v Rusku. Bojoval s nimi u Zborova, prodělal sibiřskou anabázi, vysloužil si několik řádů a získal první zkušenosti jako rozvědčík. V roce 1920 se vrátil na lošanský statek, ale vzápětí vstoupil

do československé armády.

"Než se minulý rok znovu otevřela debata o útěku mých bratrů na Západ, spousta lidí si představovala Ctirada a Josefa jako obyčejné kriminálníky", říká Zdena Mašinová. "Většinou změnili názor poté, co se dozvěděli, kdo byl jejich otec. Voják tělem i duší jedna z nejvýznamnějších postav nekomunistického odboje proti nacistům."

Ve stejné době, kdy se legionář Mašin vrací na lošanský statek, žije v Olomouci rodina geometra a architekta Nováka. Zdena Mašinová bodá prstem do fotografie své matky. Žena na snímku má krásnou tvář a usmívá se. "To ještě netušila, co ji čeká", řekne paní Zdena a pohladí lesklý papír.

Zdena Nováková bude první ženou, která vystuduje pražskou techniku. Má převzít geometrickou kancelář. Otec má jedinou podmínku: "Nevdáš se za vojáka. Ti nevydrželi nikdy na jednom místě."

Nestalo se. Z manželství Josefa a Zdeny Mašinových se narodí tři děti. Nejstarší Ctirad je ročník 1930, Josef přijde na svět v roce 1932 a o rok později následuje dcera Zdena.

"Byla jsem pro rodinu přítěží. Psychickou i fyzickou. Dítě, které nechodí," Zdena Mašinová zavírá oči a vzpomíná na otce, jak ji vynáší do schodů. Klepe na dveře profesora Zahradníčka. "Nulová šance, že bude chodit, pane Mašine," tvrdí proslulá lékařská kapacita. Později generál Mašin zamíří k Faustovu domu na Karlově náměstí: "Otec byl silný národovec. Musel překonat velkou psychickou bariéru, než přišel před německou ortopedickou kliniku. Ještě že ji překonal. Jemu a ortopedu Springerovi, německému Židovi, vděčím za to, že chodím."

Springer se ochrnuté dvouleté dívky ujal. Dvakrát ročně po dobu několika let ji operoval. Strávil s ní dětství. "Statečný člověk. Přestože věděl, že mu stále hrozí transport do Osvětimi, a přestože věděl, kdo je můj otec, léčil mne dál. Jeho geniální mozek a ruce operovaly raněné vojáky Wehrmachtu. To ho zachránilo. A mě koneckonců také," řekla paní Zdena a odmlčela se. "Springer musel po válce předkládat úřadům různá osvědčení, že pomáhal Čechům. Stejně byl odsunut, protože si před válkou zapsal německou národnost."

Životní příběh Zdeny Mašinové se zrychluje. Gestapo, které hledá jejího otce, denně prohledává byt. Nakonec přikazuje torzu rodiny Mašinů opustit Prahu do čtyřadvaceti hodin. Válku prožije rodina v nedostavěném domě v Poděbradech. Přichází první smrt. Na zápal plic umírá otcova matka. Gestapo i v Poděbradech pokračuje v návštěvách. Jedné noci se tajně skloní nad dětskou postýlkou: "Kde je tatínek?" ptá se rozespálého děvčátka. "Jestli nám nefekneš, kde je tatínek, půjdeš do pekla. Jestli ano, půjdeš do nebe."

"Asi půjdu do pekla", usměje se Zdena Mašinová a zamíchá kávu stříbrnou lžičkou. Jsou na ni vyryty iniciály ZM. "Jediná rodinná památka, která přežila válku. Přibory byly zakopané na zahradě."

Skrývajíc se otec stačí ještě do osudů své rodiny dvakrát zasáhnout. Podaří se mu dostat se do domu v Poděbradech. Spatří naposled ženu a děti. Probudí nejstaršího Ctirada. Promluví k desetiletému chlapci jako k muži. Svěří mu zodpovědnost za matku a sourozence. Pohladí syna Josefa a skloní se nad spící Zdenou. Ta se probudí. Otec ji odstrčí. Bojí se, aby ho sedmileté

děvče neprozradilo. Ráno všichni Zdeně zapřou, že to byl otec. "Stejně jsem věděla, že to byl on. Na stole totiž stály ráno špinavé sváteční hrníčky."

O několik dnů později navštíví celostátně hledaný Josef Mašin spolehlivého notáře v Kolině. Ten přepíše statek v Lošanech na Mašinovy děti. Zanedlouho je Josef Mašin, člen odbojové skupiny "Tři králové", chycen, odsouzen a zastřelen. Statek však není zkonfiskován, patří dětem.

"V mém okolí zůstaly už jenom ženy, když nepočítám bratry. Matka se před gestapem na čas zachraňuje u profesora Pelnáře na klinice u Apolináře. Gestapo počká na konec léčby a pak matku rovnou převezou rovnou na Pankrác, kde ji umístí do jedné cely s doktorkou Miladou Horákovou.

Tělesně postižené Zdeně hrozí podle nacistických zákonů utrčení. Zachráni ji druhá babička, která je německého původu. Bratři Ctirad a Josef přivádějí v roce 1944 do poděbradského domů dva ruské partyzány, kteří se u Mašinů skrývají až do konce války.

"Bratři byli moji rytíři". Paní Zdena ukazuje fotografii: Zdena uprostřed a bratři se vzpurnými výrazy jako ochránci v pozadí. Desetiletá dívka chodí o berlí a s bandáží. Děti jsou kruté, ale bratři všechny posměváčky ztrestají.

Po válce odchází Zdena s babičkou do Jesenika. Matka vystupuje na podporu Milady Horákové a bratr Ctirad je zavřen v jáchymovských dolech. Vrchol nezáviděníhodné popularity rodiny Mašinů se přibližuje. Slavný útěk bratrů Ctirada a Josefa za hranice se odehraje v listopadu 1953, matka se v tu dobu léčí v nemocnici v Městci Králové. Má rakovinu zažívacího ústrojí. To nezabrání režimu, aby ji internoval na Ruzíni. Stráví rok v kobce: v zimě, bez léků. Její dcera Zdena odchází z kriminálu za pouhé čtyři měsíce. Má sloužit jako volavka při případném návratu bratrů.

Pavučina vytvořená z agentů, sledování, vyhrožování a výslechů Zdenou pohlcuje. "Přiznávám, že jsem měla pocit, že nechci dál žít. Dnes je to smutná legrace číst si udání v mém spisu. Nejlepší přátelé byli agenti, jeden z nich mi dokonce nabízel sňatek". Zdeně se přesto podaří vystudovat zdravotní školu.

Matku spatří jen jednou - na Pankráci. "Přinesli ji na nosítkách. V místnosti stáli dva bachaři. Matčina pleť byla černožlutá. Měla rakovinu téměř všeho. Našla ale sílu mi říct, že je nešťastná z toho, kde mne zanechává." Paní Zdena vypráví pevně, bez záchvěvu.

Nikdo ji nechce do zaměstnání. Lidé se od ní odtahují. "Našli se však i stateční lidé. Například doktor Jegorov, bývalý bělogvardějec, mne zaměstnal jako myčku nádobí v Ústavu pro kontrolu léčiv. Pomohla mi i matka Marty Kubišové. Sledování Zdeny pokračuje do roku 1966. V polovině padesátých let poznává na Máchově jezeře o devatenáct let staršího muže. "Řekli jsme si své osudy". Jsou podobné. Rudolf Martin se jako Žid celou válku skrýval. Čtrnáct jeho příbuzných zemřelo v koncentračních táborech.

Částečné uvolnění přináší šedesátá léta. Ve skulině mezi okupací a normalizací se Zdeně Mašinové podaří vycestovat do Kodaně. Setká se tam s bratrem Josefem. Setřásli i nasazenou agentku jedoucí z Prahy v zájezdovém autobuse. S bratrem však nezůstala. "Byl zde můj muž a babička. Vrátila jsem se kvůli nim". Bratra Ctirada ale dosud nespátřila. Zdena vytahuje krabici. Je plná pohledů. Ctirad je posílá každý týden.

Celá ta léta.

V roce 1974 se Zdena Mašinová stěhuje do Konstantinových Lázní. Nachází zde klid i práci jako zdravotní laborantka.

"Nikdy jsem neměla pocit, že nejsem vnitřně svobodná. Nikdy jsem se neohnula, nikdo mne nedokázal psychicky zlomit, nikdy jsem nepřestala říkat své názory nahlas. Jen děti jsem neměla. Byly by rukojmím režimu."

Před slovo revoluce přidává vždy přídavné jméno "takzvaná". Zpočátku jsem měla romantické představy. Chtěla jsem dokonce náš statek v Lošanech věnovat státu. Jenže jsem pochopila, že se nezměnilo tolik, abych mohla být tak velkorysá. Požádala jsem o svůj díl, který mi náleží. Prokousávala jsem se houštinou úředníků, archivů, pozemkových knih a zase úředníků. Na chodbách stáli lidé. Po desáté, po dvacáté. Já si řekla ne. Jsem tu podruhé a naposled. Pohrozila jsem hladovkou. Křičela jsem, že v šest hodin bude smlouva. A byla," říká vítězně. Zbývající část lošanského statku stále vlastní stát: "Obstrukce kvůli bratrům. Třista padesát let nám ten statek patřil." Zdena Mašinová míchá studenou kávu lžičkou se svými iniciálami. "Ještě budu bojovat. A nejen za sebe. Rozhodla jsem se kandidovat do senátu."

(Magazin "Dnes" 14. 3. 96)

VÝZVA O POMOC

České veřejnosti v zahraničí

Jakubovi je 22 let a trpí eosinofilní leukemií. Jedinou nadějí se pro něj stala transplantace kostní dřeně. Vhodný dárc se našel pouze jeden a to v USA. Protože operaci není možno uskutečnit v České republice, bylo nalezeno zahraniční pracoviště, které již brzy bude k dispozici. Zbývá shromáždit potřebnou peněžní částku na záchranu Jakuba. V ČR se příspěvky již začaly shromažďovat mimo jiné i díky České televizi, která tuto výzvu odvysílala. Vaše příspěvky budou přijaty s vřelými díky. Prosím, posílejte na konto:

Swift CSPO CZPP
Česká spořitelna, a.s.
Kubánské nám. 6
100 00 Praha 10
Czech Republic

Číslo účtu: 3109 259 - 108/0800
Platební titul 630
JAKUB

Nadace doc. Jiřího Janele
pro nemocné s chorobami krve
Oddělení klinické hematologie
Fakultní nemocnice Královské Vinohrady

PANORAMA ČESKÉ AUSTRÁLIE

Skončilo se malé zamyšlení nad velkými dějinami. Nadešel čas zamyslet se nad naší vlastní minulostí, českou minulostí v Austrálii. Rádi bychom přinesli sérii vzpomínek na poválečná léta, kdy se v pátém světadílě začala usazovat kolonie Čechů vykořeněných z normálního života v Evropě.

VLASTA VLASTI

"Tohle jim tady ale nenechám", řekla si. A tak se prodírala Šumavou do německého Zwieslu v sokolském kroji. Tak začínala exil Vlasta Vlasti.

Poklidnou hladinu sydneyjské metropole padesátých let rozčeřily jen vlny zámořských lodí dopravujících do pátého světadílu statisíce přistěhovalců z Evropy. Obrovský ocelový most se už klenul nad malebným přístavem, ale v místech, kde dnes stojí mušlovitá budova opery hyzdily běh kontury tramvajové remisy. Růžovoprstá zora ráno ještě nelaskala špičky mrakodrapů a po ulicích tehdy sotva dvoumilionové Sydney se v úzkých ulicích vláčely vozy elektrické dráhy s průvodčími poskakujícími po podélných dřevěných stupních. Naše velkoměsto se teprve začínalo probouzet k novému životu poválečné éry a tep jeho srdce se začínal zrychlovat s každou lodí chrlící v Pyrmontu a Woolloomoolloo další a další budoucí občany této země...

Na druhé straně zeměkoule, v Československu, byla počátkem padesátých let hladina neklidná a rozvířená. Diktatura proletariátu byla v plném běhu. Litaly třísky, kácel se les. Bořilo se Masarykovo dílo. Některé třísky dopadaly pod šibenice, jiným se podařilo doletět až do poklidné Sydney - těm šťastným.

Mezi osazenstvem lodí z Evropy bylo i mnoho Čechoslováků - hezkých pár tisíc jich zakotvilo v Sydney. Mezi nimi i rodina Vlažných. Otec Jiří, matka Vlasta a maličká Vendulka, se kterou rodiče unikli jistému zatčení přes šumavské kopce...

Z německých lágrů přes italský tábor Bagnoli, Suezským kanálem kolem Adenu přes Indický oceán okolo břehů jihozápadní Austrálie. Tu cestu prodělali Vlažných se stovkami tisíců Litevců, Lotyšů, Estonců, Ukrajinců, Rusů, Srbů, Chorvatů a ovšem Čechoslováků. Končila opět v lágru australském, ale to už bylo všem hej. Sbohem nacistickému Německu a sbohem bolševikům! Všelijaké diplomy a akademické tituly bylo lépe schovat v lodním kufří. Australané nechtěli akademiky a intelektuály. Potřebovali tuhé svaly. Potřebovali tovární dělníky. Potřebovali materiál pro špinavé a nebezpečné práce. Nepotřebovali talent - alespoň tak tehdy uvažovali ve své prostoduché naivnosti. Herečka Vlasta jim proklouzla mezi prsty jako tovární dělnice a švadlena. Herečku by byl v Evropě australský konsul na loď nepustil, právě tak jako nepouštěl žurnalisty, advokáty, úředníky. Umělci byli vůbec až na konci dlouhé fronty žadatelů. A ejhle - v Sydney se ukázalo, že australským "screeningem" proklouzlo přece jen dost herců, aby se už v padesátých letech mohlo narodit české divadlo. A Vlasta Vlažná byla na roztrhání. Figaro sem - Figaro tam! Vlasto divadlo, Vlasto recitaci. Vlasto oslavujeme osmadvacátý říjen. Vlasto oslavujeme Masarykovy narozeniny. A Vlasta hrála, recitovala, přednášela a zeptáte-li se pamětníků potvrdí vám, že by česká Sydney padesátých a později šedesátých let nebyla bývala takovou českou Sydney, jakou se právě stala. Vlasta Vlažná nebyla ovšem sama. Kolem českého divadla se vytvořil okruh nadšenců a když člověk probírá fotografie a programy českých podniků té doby, nevyčází z údivu, kolik českých věcí se tehdy v Sydney vyrobilo. Samozřejmě bez podpory vlády. Naopak. Austrálie tehdy sice nebritskou kulturu nezakazovala, ale hrát české divadlo na příklad bylo mimo intence tehdejších trendů asimilovat a "znaturalizovat" - tedy "zpřirozenit" - každého hned po vystoupení z lodí. A přece se to točilo. Ba točilo se všechno české tak, že děti čes-

kých exulantů se naučily česky v těch rodinách, kde se česky hovořilo, i bez státní podpory.... A v sedmdesátých letech pak Vlasta Vlažná, už jako matka tří dětí, zahájila novou éru: český rozhlas v Sydney. To už bylo na státní útraty. Ale českým vysíláním nezbohatla ani v letech sedmdesátých ani v osmdesátých.

Přistání v Austrálii řešili Čizkové i odvážnými skoky. Jak známo, prvním skokanem do pátého světadílu byl "zuřivý" reportér z Prahy Egon Ervin Kisch, a to už ve třicátých letech. Když mu Australané odmítli udělit vízum k přistání, skok z lodí a zlomená noha mu alespoň umožnily krátký pobyt v nemocnici. Skok Vlasty Vlažné z prken Jihočeského divadla na prkna českého divadla v Sydney by rovněž bylo možno definovat jako salto mortale, zcela na Kischově úrovni. Protože to byl skok ženy, manželky a matky, byla dokonce i o třídu odvážnější. Skokance Vlastě daly zřejmě salta do vínku už její sudičky. Z Vlasty Lukášové - ta spatřila světlo tohoto neblahého světa na Moravě, kde právě tehdy s divadlem byli její rodiče na zájezdu - se stala Vlasta Janků a ta se rok po válce, vskočivši do náruči bankovního úředníka Jiřího, stala Vlažnou. Ovšemže jen jménem. Vlastino srdce žhnout nepřestalo nikdy. Ani když byla zatčena gestapem, ani když opouštěla jako exulantka rodnou zemi, ani jako tovární dělnice v Sydney. To bylo v Jiráskově Vojnarce v roce 1952. Toto první české vystoupení režíroval spolu-exulant a herec z Národního divadla v Praze Jiří Kačer, dnes usedlý v Canbère - Vlasta Vlažná režírovala téměř všechny další hry a také v nich jako herečka vystupovala. Byly to hry jako Právo na hřích, Maryša, Příklady táhnou, Noc na Karlštejně, Panstvo v taláru, Grand hotel Nevada, Cowardův Rozmarný duch, Camolettiho Boing-Boing (Modré z nebe) - abychom jmenovali některé ukázky tehdejšího repertoáru. S Vlastou Vlažnou také vystupoval herec Alex (Krátka) Mirský - ten si zaslouhuje zvláštní kapitola o své plodné herecké práci a činnosti v Londýně za druhé světové války a celá řada jiných: Jiřina Miklová, Dora Lupinková, Marie Kadavá, Běda Gabriel, Jarda Želina, Jana a Olga Siegllová, Jarmila Carollová, Ludvík Kantůrek, Bedřich Slavík, Alena Novotná, (nyni Břicháčková) a mnoho dalších. České divadlo hrálo ještě v letech

sedmdesátých, kdy se mu dostalo nové krve. V té době také řediteloval Jan Domaby.

Pamětníky bude možná zajímat histování starými programy, kde ožívají jména inserentů: "Ch. Terrazzo - Exquisite cake shop". Jan Bača, krejčí. Česká kavárna a cukrárna Monica. Ebnerovo hodinářství. Lampy Michala Dobeše. Kovovýroba pana Veselého. Miro Davis inseroval vůbec po celou dobu a ve všem. Nedolistoval jsem se k inzerátu "bratra" Koroščenka a jeho pověstné restaurace Rushcutter's Bay, ani k bývalým restauracím Praha nebo Premiéra...

Když začalo v Sydney působit české rádiové vysílání, to bylo slávy! Ze tehdy vybrali právě Vlastu Vlačnou, za to jsme vděční štědré prozřetelnosti. To už bylo roku 1976, kdy se Sydney hemžila nově přichozími z roku osmašedesátého. Poslouchat české vysílání Vlasty Vlačné bylo vždy požítkem. Když bylo zapotřebí, byla věčná, ale vždycky nějak dovedla chytit posluchače za srdce. Dovedla zpovídat, dokonce i zkušené zpovědníky jako byli biskup Jaroslav Škarvada, pater Ondrášek, otec Petr Eliáš. Vyzpovídala i dva šéfy sydneyjského symfonického orchestru, Charlese Mackarrase a mistra Mácala. Australský žák Václava Talicha Mackarras dokonce v českém rozhlasě hovořil česky.

Vlasta Vlačná působila v českém vysílání zprvu úplně sama a sama také připravovala všechny pořady a to zcela "na ostro". Později ji začali pomáhat Jana Reichová a Vladimír Špaček-Novotný. Nicméně bylo její působení v rozhlasu poněkud kratšího trvání, než její předehla více než dvacetiletá činnost režisérky, herečky, recitátorky, československé buditelky a hybné síly české Sydney v dobách nejsvizejších. Rozhlasová činnost ve stanici 2EA ji však pomohla dosáhnout daleko většího počtu posluchačů a obdivovatelů. Měla v té době stovky, snad tisíce věrných a oddaných příznivců, a ti ji zůstávají věrni dodnes. Však také natočila nějakých šest set hodinových relací nejrozumnějšího druhu, ale všechny byly nesené duchem osvobození republiky. Všechny také nesou punc bezpříkladné obětavosti autorky. Máme ještě v živé paměti její relaci o generálu Štefánikovi. Vlasta Vlačná totiž jednou zjistila, že kdesi ve Francii stojí pomník onoho československého hrdiny

z doby první světové války, a že potřebuje opravu a vylepšení. Ihned tedy sehnala potřebný materiál a vysílala působivou výzvu k finanční podpoře renovační akce... Její pořady začínaly zdravici "Dobrý večer Čechoslováci v Austrálii!"

Jakoby člověk viděl Vlastu v jejím království ještě dnes - a bylo to království nehemžící se komputery a páčkami. Ačkoliv byly programy vždycky pečlivě připravovány, často se jelo naostro, a to zcela úmyslně. Žezlem vládla paní koordinátorka suverénně, bez bázně, hany, s cigaretou na dosah anebo přímo v ruce, kterou kynula technikům: teď se jede, teď nahrávka, teď hudba, teď my. A muzika to byla vždycky vybraná pečlivou rukou, často šitá na míru jubilantů. Když jsme se po letech pozoruhodných a zajímavých relací jsme se v roce devětaosmdesátém s Vlastou Vlačnou jako rozhlasovou hlasatelkou a režisérkou loučili, loučili jsme se srdcem oddaným, leč těžkým. Skončila tehdy jedinečná a neopakovatelná éra.

Polnice Vlasty Vlačné byla jednou z četných polnic volajících do šiku proti bezpráví v republice, od Aljašky přes New York, Londýn, Paříž, Buenos Aires a Johannesburg. V republice byl v plném proudu rozklad života ve městech a hlavně na venkově. Bolševičti manipulátoři a dialektikové likvidovali a zlikvidovali fyzickým násilím, bezohledností a dialektikou český život k nepoznání. Předstírali všem, že budují skvělou budoucnost. Netečnost a lhovost západu k osudu republiky bylo třeba čelit. Chór českých hlasů rozsetých po celém svobodném světě upozorňoval, varoval, někdy i prosil. Po "vítězném" únoru mnohli čeští bolševici Vlastu Vlačnou umlčet škrtnutím pera, nebo stažením oprátky kolem hrdla. Nečekala a čekat nemohla a ani nechtěla Odešla, aby pozvedla hlas. Neodešla hledat zlato. V oně pamětihodné protimigrantské básni básnička Pujmanová Vlastu Vlačnou bezpochyby zahrnuje svou jedovatou slinou mezi "zrádce". O její práci se dnes otírá i holobrádek Payn, jako se dovedl otírat za války Emanuel Moravec. Vlasta ale vlasti sloužila více než čtyři desetiletí. I když z ní odešla, nebyla to ona, kdo vlast opustil.

Čeho nedosáhla? Proniknout na australskou veřejnost, rozeznout zakletý kruh posluchačů a diváků omezený barvami jen českými, československými. V Sydney se hrálo v padesátých, šedesátých a sedmdesátých letech výborné české divadlo, v době, kdy Austrálie divadlo a herce ještě zhusta dovážela z Británie. Češi měli divadlo svoje, ale hrálo se česky, jen česky. A my Češi, Čechoslováci, pro které se Vlasta Vlačná tak plahočila, jsme nedosáhli prosadit její veřejné uznání. Austrálii. A později, po osvobození, nebyla ani představena prezidentu republiky za jeho návštěvy v Sydney. Tobýlo ostudné nedopatření. Doma recepty básničky Pujmanové snad zapustily kořeny do skal a republika, ve vleku mistrů tlustých čar, ta země, jejíž dobrou pověst po celou dobu jejího ponížení Vlasta Vlačná bránila, o ni zřejmě nedbá.

Pohled z domu Vlačných na Pacifický oceán přes pláž Bronte je uchvatný a jedinečný. Je to pohled specificky australský. Vnitřek domu, to je ale kus rodné země. Ta dýchá z každého kouta. České obrazy, a vůbec česká memorabilia se na návštěvníka usmívají ze všech koutů. Vlasta se dnes denně těší prohlížením fotografií tří úspěšných dětí a několika vnoučat. A kam že asi hledívá za dob temna? Nejinam asi než právě tam, kde spočine velké srdce poutnice, až se naplní její širošíry kruh Čechy - Austrálie - Čechy. Až spočine v té zemi, z níž nikdy neodešlo.

Co dnes není Vlastě Vlačné pochutí? Že ji už nožky po zemi ne nadnášejí jako nadnášely? Že ji sluch slouží jen nedobře a že snad i proto se ostýchá mezi lidí? Kdoví? Vlasta Vlačná si nestěžuje, anebo jen potichoučku. S manželem Jiřím pendluje mezi Bronte, Manly a Lithgow v touze být s dětmi a vnoučaty. Někdy zavítá do Canberry do tamnější české Besedy. Doma se podívat byla, ale jak nedožit život v zemi australské, kde jsou všichni její milí? Když jsem za poslední návštěvy u Vlačných odcházel, požádal jsem ji tajně o cigaretku. Ona mi ji tajně podala. A oba předstírajíce, že se na sebe nedíváme, jsme se na pár minut oddali vášni kuřácké a zakázané, a manžel Jiří předstíral, že nás nevidí... Jiná tajemství Vlasty Vlačné neznám.

Bořek Šindler

CAUSA KOVÁČ MLADŠÍ - v druhém poločase

Největší slovenská causa posledních let - únos syna slovenského prezidenta Michala Kováče mladšího - se podle všeho dostává do druhé poloviny. Především je zde fakt, že unesený se po půlroce vrátil domů. V kufru si přinesl rozsudek Vrchního zemského soudu ve Vídni, v němž se mimo jiné konstatuje, že byl do Rakouska násilně zavlčen, a co víc, že se tak stalo přičiněním slovenských státních orgánů. A dovršeno je to zjištěním, že mu Slovensko neposkytlo žádnou pomoc. Tento políček, který rakouská justice uštědřila slovenským oficiálním kruhům, nezůstal bez odezvy. Následovala ostrá diplomatická nota Bratislavy, ale místo odpovědi přišel rakouský políček číslo dvě. Slovesnku bylo jasné sděleno, že verdikt rakouského nezávislého soudu je pro Rakušany svatý a nehodlají se za něj před nikým zodpovídat. Zdá se však, že pro Vídeň causa nekončí. Tamní policejní orgány bez zábran pokračují ve vyšetřování únosu a dosavadní výsledky předznamenávají zrod minimálně evropského skandálu desetiletí. Všechny nitky totiž vedou neomylně do centrály Slovenské informační služby SIS, přičemž hlavním kandidátem na obvinění je ředitel tajné služby Ivan Lexa. Představa, že by Rakousko vzneslo obvinění proti šéfovi slovenských špiónů se sice na první pohled podobá divoké kovboje, ale vzhledem ke stavu věci je nutno s ní počítat. Pravý opak přitom skýtá pohled na vyšetřování ve vlasti poškozeného. Slovenská oficiální místa účast SIS důrazně odmítají a vyšetřovatel případu dodnes hlavně pracuje na verzi "samoúnosu", podle níž měl mladý Kováč přispět ke globálnímu opozičnímu pokusu zdiskreditovat Mečiarův kabinet. Jakkoli absurdně to zní, tato verze má na Slovensku oficiální podporu. Ve hře je však ještě i další zahraniční účastník, a tím je Německo, vlastně mezinárodní zatykač, který na Kováče ml. vydala mnichovská prokuratura. Právě na tomto základě byl totiž, poté co se ocitl na rakouském území, vzat do vazby. Zatykač byl vydán na základě obvinění z milionových podvodů při obchodech slovenské firmy Technopol a několika německých společností, ale právě tento zatykač je teď ze strany německého tisku zpochybňován. Od chvíle, kdy ušel světlo světa rozsudek rakouského soudu, se německý tisk ptá, jak je možné, že bavorská spravedlnost vydala zatykač na základě svědectví dvou mužů, z nichž jeden je prokazatelně agentem SIS a druhý sedí ve vězení za trestný čin podvodu. Žádná jiná svědectví neexistují a po zjištění těchto faktů nabývá celý případ ještě temnější pozadí. Je jasné, že vše, co se děje kolem tajných služeb kteréhokoliv státu, je vždy zahaleno rouškou tajemství a těžko prokazatelných domněnek. V tomto případě však i při nejstřízlivějším hodnocení dosud odhalených důkazů všesměruje do sídla SIS. První instituce, která to konstatovala, a kterou nelze podezírat ze zaujatosti, byl právě vídeňský soud. Lze proto jen dodat, že Bratislava čelí obrovskému skandálu, který snad ve zděších zeměpisných šířkách nemá obdoby.

(Karol Wolf, Mladá fronta Dnes - převzato ze Střípků)

IL SUONO NOBILE

Karel Sindelář

Jméno Jiřího Neradilky je našim krajanům známo nejvíce z jeho tanečního orchestru. Tato popularita by však pomohla stavět Jirkovo umění do určitého stínu, kterého si rozhodně nezasluhuje. Kromě své hudby se Jiří projevil i jako úspěšný básník. Doma psával a publikoval v různých časopisech již od 17 let. Zde po příchodu uspořádal vlastní umělecké odpoledne v Powerhouse Museum, kterým zahájil seriál: "Poets from different linguistic background". Tehdy se představil recitací z vlastní sbírky: "With The Tongue Cut Out", - nešpatný výkon od emigranta, který ještě pár let před příchodem neuměl plynule anglicky. Poezii tam střídals ukázkami své hry na trumpetu, kterou vystudoval na Janáčkově Akademii múzických umění v Brně.

Akademie v něm vypěstovala zcela vážný vztah k hudbě. Je to třeba jeho záliba v liturgické hudbě. Rádi vzpomínáme na to, jak Jiří krásně podbarvoval zpěvy vánočních písní při našich půlnočních Bohoslužbách a tím pomáhal vytvářet opravdu pastorální atmosféru. Jeho trubkové sólo při slavnostní bohoslužbě při kanonizaci sv. Anežky a k uvítání nového duchovního Otce Jindřicha Kotvrdy jsou ještě v dobré paměti. Při těchto vystoupeních se také ukázal jiný, ušlechtilý rys jeho povahy - obětavost a hlavně naprostá nezištnost.

Z každého jeho vystoupení promlouval Jirkův hudební profesionalismus, vtisknutý mu svědomitým studiem na JAMU. Profesionalismus, kterému zůstává věrný po celý život. Někteří jeho přátelé však občas začali vyslovovat obavy, zdali si Jirka svůj talent nepromarní nadbytečným prováděním tanečních rytmů. A právě těmto skeptikům dal nyní Jiří Neradilek pádnou odpověď, když nahral a světu představil své první album na compact discu, nazvané Il Suono Nobile.

Jirkův hudební ideál je zde realizovaný pouze ve formě duet: varhany a trubka. To ho ovšem postavilo před těžké úkoly. Musil podniknout prohlídku, nebo spíše trpělivé naslouchání v sydneyjských kostelích s pišťalovými varhanami. Ne každé varhany mají sestavu způsobitou pro přesvědčivé podání všech jemných nuancí barokní hudby, a rovněž ne každý chrámový prostor má k tomu účelu vhodné akustické podmínky. Jirka měl proto mnoho diskuzí a zkoušek s předními sydneyjskými varhaníky, se kterými absoloval mnoho koncertů. Po dlouhém hledání konečně našel dokonalého spoluhráče a doprovázeče, se kterým ho spojovaly shodné názory a zalíbení v barokní hudbě, a možno říci i stejné hudební ideály. Je jím mladý sydneyjský varhaník Kurt Ison. Po studiu na zdejší konzervatoři, strávil řadu let studiem v zámoří, většinou ve Francii a v Německu, kde měl mnoho vlastních varhaních koncertů.

Byl to právě Kurt, kdo navrhl varhany v kostele Mary Immaculate na předměstí Waverley. Ačkoliv byly varhany postaveny teprve před 16 lety, mají rejstříkovou dispozici velmi podobnou barokním varhanám. Zde tito dva, opravdu Bohem požehnaní umělci, uspořádali řadu společných koncertů a po jejich úspěchu začali vážně diskutovat o nahrávce společného alba.

Příprava trvala celých sedm mřísiců. Ze se vše uskutečnilo bylo zásluhou mnoha příznivých faktorů. Tím nejdůležitějším bylo ovšem umění obou muzikantů, dále přispěly výborné varhany, dobrá akustika a dobrá spolupráce s oddanými zvukovými techniky Bob Scottem a Phil Sawysem. Album je 57 minut dlouhé a obsahuje deset děl, vesměs barokních mistrů. Jako uvědomělý Moravan Jirka uctil památku svého slavného krajana Pavla Josefa Vejvanovského (1639–1693) tím, že mu "přenechal" úvodní slovo s jeho sonátou "Be Mollis". Výběr obsahuje dále díla německých i italských mistrů za 17. století. Čtyři ukázky jsou varhanní sóla Kurta Isona. A slavná fuga "Magnificat" Johana Sebastiana Bacha musí chytit za srdce každého milovníka barokní hudby.

Sdílejte radost obou kumštýřů nad dobře provedeným dílem – ale oni sami – tito dva nadšenci odmítají lůžko s vavříny. Ne "na to je ještě příliš brzy". Jsou před nimi nové úkoly: příprava na nové album, a už smím i prozradit jeho obsah. Bude to Koncert pro varhany a trumpetu Michaela Haydena. Koncert, který je považován za prubířský kámen každého dobrého trumpetisty, protože má nejvyšší tóny, jaké může trumpeteta dosáhnout a proto je málokdy hrán. Pro české posluchače tam bude tentokrát hojně českých mistrů: Černohorský, Neruda, Richter a zase Jirkův kraján z Kroměříže Vejvanovský. Máme se tedy na co těšit.

CD Jiřího Neradilka "IL SUONO NOBILE"

si mohou milovníci krásné hudby objednat

v redakci : (02) 636 18 73

Cena: \$ 22,- (včetně poštovného)

VÝTVARNÉ OKÉNKO

Krajaní, které bychom měli znát

Na obálce se nám svoji dřevorezbu, nazvanou "Praga Caput Regni" představila sochařka a výtvarnice Eva Volná. Nejdříve vystudovala v Praze pedagogickou fakultu university Karlovy a poté i výtvarný kurz na téže univerzitě. Po roce 1968 opustila Československo a odešla do Anglie, kde působila dva roky jako učitelka. Po příchodu do Austrálie pokračovala ve své pedagogické činnosti, ale to ji nebránilo, v tom, aby získala nejdříve titul Bachelor of Art na Monash University a později i Graduate Diploma na stejné univerzitě. Její velkou láskou je dřevo a není divu, protože sochařem byl i její otec, který ji vlastně naučil do tajů dřevorezby. Její díla nejsou malá, jak dokazuje relief na titulu. Jedním z nejzajímavějších prací je asi relief "Migration", který vznikl v roce 1993. Už jména jednotlivých částí (Departure, Journey, Monument, Settlement, Liberty) dokazují, že Eva Volná se stále svým způsobem umělecky vyrovnává se svým odchodem z vlasti. Bylo by obtížné vyjmenovávat všechny výstavy, kterých se zúčastnila. Jmenujme snad jen ty nejdůležitější. V roce 1989 to byla výstava v Monash Art and Craft Centre v Melbourne a v Indigenous Gallery v Armadale. Rok 1995 byl rokem velmi hektickým. Solo výstava v Artworks v Nungurneru, skupinová výstava v Latrobe Valley Art Centre, v Gippsland Art Gallery hovoří samy za sebe. Když jsem se Evy zeptala proč bydlí právě v Gippslandu, odpověděla: "Protože je tady nejkrásnější dřevo na světě, a dřevo je moje láska."

Jana Haberová

Z tajů krás české řeči

Každý Číža dotvrdí, že co do zpytů jazyka českého není nad svičkovou. Nevěřte, nechcete-li, loč vězte, že i miliónům neязыkozpytců se pohřchu sbíhají sliny už jen při pouhopouhém pomýšlení na onen specifický český, byt nezdravý, nedoporučovaný, zatracovaný, ale ničím na světě nepřekonaný příkrm. Ano, "příkrm". Tedy při krmi, té svičkové totiž... Tento zavrhaný avšak zároveň i ctěný výtvar české lyriky kulínární lze sice napodobovat, padčlat a nám Čechům ulupovat, ale perfekce v jeho výrobě lze dosahovat jen a jen kolem břehů vltavských, případně labských, možná za mlhy i v úvodí Svatky, Svitavy či Dyje. Vratme se však k onomu příkrmu, jehož podstatu v dokonalé účtě zatím nejmenujme, až později. Mazleme se s ním a kojmě se nadějemi.

Český kalendář, vydaný na letošní rok Českým dialogem kuchařky nabádá a upozorňuje, že "ze štávy vyjme koření a zeleninu prolisujeme nebo umixujeme". Umixujeme? Nemáme ji snad umíchat? Ne. Protože "umixovat" neznamená přesně to co "umíchat". Snad by sedlo spíše "rozmíchat", ale ještě lépe by se asi hodilo "rozmixovat". Recept z minulého století, ba ještě z první poloviny našeho století by v této souvislosti hovořil o "mixování", ne-li ještě o "míchání". Dnes už sahá čeština do angličtiny přímo, bez prostřednictví jazyka německého. Takže tedy mixujeme až umixujeme. Nelekejme se – do angličtiny si sahají i řeči jiné, od francouzštiny přes němčinu do čínštiny...

Kdejaká kuchařka ví, nebo alespoň předpokládá, že veškeré důmyslné kuchařské pomůcky a zlepšováky se zrodily v Americe. nepochybně z hlav a mozků tam se nacházejících Evropanů, jimž doma v Evropě mocipáni klepali přes prsty a chtěli vytloukat mozky. kdo by se nevsadil, že i "mixér" se zrodil v zemi svobody? Zrodili se tam dva. Dva kdo? Mixéři, mixéry? Ha: čeština nemá společného pojmu pro mixéra-barmana a mixéra, pardon, pro mixér. Tedy v prvním pádě čísla jednotného to jde zaměnit, mixér jako mixér. Ale už náš čtvrtý pád okamžitě prozradí, jde-li o mixér či mixéra, natož pak o číslo množné. Heč, to slavný jazyk anglický nerozliší.

Mixovat, umixovat, neznamená ani zámíchat ani rozmíchat, leč právě mixovat či umixovat, dát prohnat tím mixérem neživotným. Ze angličtina ten "mix" uzmula, ne-li přímo uloupila latně, o tom pochyb nebudiž. Však i naše míchání, míchati, míchačka se k latinskému pradědovi také přiznávají. Ba i náš poklad, naše české zlato, výše již zmíněný škůdce kontur našich jinak třeba svižných zevnějšků, knedlík i tento uctíváný symbol české národy (a zde zní ta národa mnohem přirozeněji než přirozenost) – onen oblíbený plnitel našich žaludků má v angličtině pokrevního příbuzného: knead. Staroanglicky "cneadan". Hnísti, hnětenec. Pozor tedy! var! Ani ten náš knedlík, to naše téměř posvátné specifikum, ani tento drahokam naší kuchyně by neobstál pod lupou norimberskou. Mixér Páně se přičinil zřejmě i o to, i když mu do jeho plánu kdysi vlezla ta příhoda kolem babylonské věže. Zmateň jazyků dokonale není.

Nuže tedy: umixujeme to. Pravděpodobně v mixmastru, nikoli v díži. V díži se hněte, v mixéru se mixuje. Mimochodem, praví se, že dříve souvisl s gótským "daighs", později německy Teig, těsto... Ten mixmaster je vlastně jakousi díží této poloviny dvacátého století, že "Nakrájené" maso polijeme na talíři omáčkou a podáváme s houskovým knedlíkem, plátkem citronu a brusinkovým kompotem... pokračuje český kalendář ve své vybrané lyrickosti. Mňami, říkáte? Mňami? Není vyloučeno, že toto onomatopické slůvko je pomalu jediné slovíčko v tom sloupečku bez cizího původu či příměšku. Bereme-li úvahu například hned ten kompot, citron, plátek, kuchařku, kalendář, recept, symbol... Kruť ale bábo levou hnátou – vždyť i to "mňami" má rodnou sestru v anglickém "yammii"! Ta svičková, přátelé, ta svičková je ale, musí být ve své podstatě naše. A konec a dost.

B.S.

Nově vzniklá "Czech Australian Artspectrum Association" nám zaslala tato dvě prohlášení :

Poděkování a Prohlášení

Nový výbor Artspectra, zvolený na první plenární schůzi, dne 2. dubna 1996, v Sokolském Národním domě, 16 Grattan Crescent, Frenchs Forest 2086, děkuje všem členům a přátelům za jejich hojnou účast, podporu a vyjádření důvěry. Na této schůzi byl také přítomen zástupce Sokola Ing. arch. J. Zahradka, který volby zahájil. Zvolení členové výboru jsou :

Vladimír Tichý, předseda, Jana Reichová, místopředseda, Jarmila Slánská, jednatel, Jana Havelková, pokladník, dále Č. Borkert, E. Sitteová a Stanislav Volek. Důvěru novému výboru vyslovilo čtyřicet šest členů. Ti, kteří nemohli na schůzi přijít osobně, se postarali o to, aby jejich hlasy byly doručeny zástupci. Hlavním programem schůze bylo seznámit členy s podmínkami registrace a získat pro tento účel podporu a souhlas členů. K návrhu jména : *Czech Australian Artspectrum Association* měli někteří členové výhrady a proto bylo rozhodnuto vyzvat všechny členy, aby do tří měsíců navrhli jiné, příhodnější a zároveň se pokusili v souvislosti s tímto jménem o návrh na znak (logo) společnosti.

Z programu schůze vyplývá následující prohlášení :

Cílem naší organizace je :

1. **Sdružovat** lidi se společnými zájmy v oblasti kultury, umění a vědy. Pořádat kulturní a vědecko-populární programy pro členy a širší veřejnost.
2. **Vytvářet podmínky** pro spolupráci mezi umělci - členy, a to v jakékoliv umělecké oblasti, v níž jsou členové aktivní. Pořádání společných i individuálních výstav, divadelních představení, literárních a hudebních večerů, pracovních kroužků, neformálních setkání a soutěží.
3. **Podporovat tvůrčí činnost** a snahu členů přispět a oživit kulturní tradice české společnosti v Austrálii.
4. **Poskytovat** morální, a pokud možno i finanční a jinou podporu aktivním členům v jejich snaze seznámit australskou veřejnost s kulturním bohatstvím a tradicemi země, ze které jsme přišli.
5. **Vytvořit spolehlivé spojení** mezi naší organizací a různými kulturními a multikulturními organizacemi v Austrálii.
6. **Podporovat rozvoj** kulturních vztahů mezi Austrálií a Českou republikou
7. **Členem Artspectra se může stát každý australský občan bez ohledu na etnický původ, každý, kdo má zájem o jakoukoliv formu umění a vědy, a to nejen aktivně, ale i pasivně.**

Na závěr schůze se hovořilo o předběžném programu akcí plánovaných v roce 1996. Program je dosud otevřený. Členové budou postupně seznamováni s detaily.

Za výbor Artspectra

V. Tichý, předseda

CZECH AUSTRALIAN ARTSPECTRUM ASSOCIATION

Chystá pro vás :

Společenský večer s hudbou a lehkou večeří pro členy Artspectra, jejich rodinné příslušníky a pozvané hosty, je plánován na 31. května 1996, v 19,30 ve Square House, The University of New South Wales, Anzac Parade, Kensington. Účinkovat budou : Sylvie Kim, zákyně paní Jany Chvojkové, Vladimír Bozděch, Evžen Burda a Vavřinec Havelka.

Veřejnou přednášku pana Stanislava Bertona, nazvanou "Beneš a odsun" anebo "Jak se vyvinul plán odsunu Němců a Maďarů v ČSR. Přednáška bude 28. července 1996, v 15 hodin v Sokolském Národním domě, 16 Grattan Crescent, Frenchs Forest, 2086.

Výstavu obrazů Stanislava Volka a keramiky jeho paní Lydie. Tato výstava je plánována na srpen. Bližší datum i místo budou oznámeny později.

MINI DIVADLO paní Evy Sitteové připravuje dva programy : "To Královské" je koláž poesie, hudby a písní, které si poslechneme při skleničce dobrého vína. Navazuje na předešlý úspěšný program Evy "Do posledního doušku".

Hru pro jednu herečku "Biletárka" (v angličtině "The Ticket Girl") od českého autora Arnošta Goldflama. Představení, v režii autora, má být součástí programu The Carnivale Art festival, který bude v Sydney v září. Uskutečnění těchto programů je však do určité míry závislé na finanční podpoře.

Výbor Artspectra při této příležitosti vyzývá své členy, aby podali návrhy akcí, které by se mohly uskutečnit v druhé polovině roku 1996.

Za výbor ARTSPECTRA

dr. Jarmila Slánská

VÝSTAVA UMĚLECKÉ KERAMIKY

Ljubov Seidlové

bude slavnostně otevřena 17. května v 18, 30

v Mura Clay Gallery

49-51 King St. Newtown, tel. (02) 550 4433

Výstava potrvá do 30. května a bude otevřena :

pondělí až pátek 10, 00 - 17, 30

čtvrtek 10, 00 - 19, 00

sobota 10, 00 - 16, 00

Všichni přátelé umění jsou srdečně zváni !

**Program vystoupení
Pavla Nováka v Austrálii**

v sobotu 18. května v 17 hod.

Canberra

rezervace : (06) 258 1016

v neděli 19. května ve 14 hod.

Brisbane

rezervace : (07) 32992171

v sobotu 25. května ve 20 hod.

Sokol Sydney

rezervace : (02) 529 8457

v neděli 26. května ve 14 hod.

Country Club Sydney

rezervace (02) 610 3267

Zájezd Pavla Nováka sponzoruje firma GPB Holdings a.s. Přerov, která rovněž věnovala na každý koncert jednu letenku Sydney-Praha-Sydney, spolu se čtrnáctidenním pobytem v hotelu GPB v Přerově. Proto budou všechny vstupenky po každém koncertu slosovány a vítěz obdrží letenku přímo na místě.

**Sokolské kino
PONREPO**

16 Grattan St. Frenchs Forest

uvádí

v neděli 16. 6. 1996 v 15 hod.

část seriálu České televize

z roku 1994

PRIMA SEZONA,

který byl natočen podle textu

Josefa Škvoreckého "o

nejdůležitějších věcech života

Všichni krajané jsou srdečně

vítáni !

**Zverme vás na nezapomenutelnou dovolenou
MAGNETIC ISLAND**

Ostrov věčného léta, romantických zálivů, zlatých pláží a kokosových palm. Je osm kilometrů od Townsvillu v severním Queenslandu. Má rozlohu 52 kilometrů a je z větší části národním parkem. Ostrov má všechny služby města, obchody, 15 výborných restaurací, 4 turistické resorty, golfové a tenisové kurty, plachetnice, procházky panenskou přírodou. Je zde zábava pro dospělé i děti.

Nabízíme moderní, kompletně vybavené dvoulůžnicové (pro 5 osob) a jednolůžnicové (pro 3 osoby) byty na pláži Nelly Bay s panoramatickým výhledem na moře. Na požádání zašleme fotografie a další informace. Navštivte nás a my vám promítáme video.

Týdenní pronájem - \$ 290.- za jednolůžnicový byt
Beachside Palms Holiday Units

Frank Baychek

7 Wilberforce Ave. Rose Bay, NSW 2029

telefon : (02) 371 91 64

Pohled z okna bytu

PRAGA CAPUT REGNI

Pořad stejného názvu, který připravila Česko australská kulturní aliance, a který měl premiéru v sobotu 4. května a reprizu v neděli 5. května v Bondi Beach Pavilion Theatre, tak trochu rozvířil poměrně stojatou hladinu české komunity v Sydney.

Protože jsem se na přípravě podílela, necítím se být povoláním člověkem, který by měl hovořit o uměleckých kvalitách, ale na druhou stranu cítím jako povinnost poděkovat všem těm, kteří pořad vytvořili, a nebylo jich málo. Myslím, že se poprvé v historii českého exilu spojily tak rozdílné skupiny a spolupracovaly ve vzácné shodě a s nadšením. Mnohokrát jsme již slyšeli stížnosti na nezáměr mladé generace nejen o život komunity jako takové, ale o něco vážnějšího vůbec. Je nám vnucována představa, že dnešní mladí lidé jsou površní, bezcitní, nevzdělání a nevychovaní francouzsky bez kouska úcty ke starším. Považuji za největší přínos představení "Praga Caput Regni", zjištění, že dnešní mladí lidé jsou přesně stejní, jako jsme byli my. Jsou stejně citliví, stejně zapálení, stejně protestující proti starší generaci, ale tohle všechno k mladí nedílně patří.

Dalším velmi příjemným zjištěním byl i fakt, že se na přípravě podíleli všichni krajané, ti, kteří přišli po čtyřicátém osmém roce, stejně jako ti z roku osmašedesát. A všichni dohromady vytvořili bezvadnou partu lidí, kteří chtějí pokračovat dál, protože se jim nejen líbilo to, co vytvořili, ale protože cítili, že jejich práce má smysl. A nebyli to jen ti, kteří se objevili ve světlech reflektorů a kteří byli jmenováni v programu, byli to i ti, kteří nám pomáhali v zákulisí, s přípravou kostýmů, scény a podobně. Těm všem bych chtěla srdečně poděkovat za radost, kterou mě práce s nimi přinesla.

Snaž jen na okraj, reakce Australanů byly velmi nadšené, telefon v redakci vyzváněl celé pondělí. Je zajímavé, že ve všech vzbudil trochu mýtický a tajuplný pořad, touhu navštívit to báječné město Praha a tak vlastně bylo účelu dosaženo.

Jana Háberová

Opera českého skladatele v Bosně.

V právě skončeném hudebním festivalu v hlavním městě Bosny, Sarajevu byla provedena opera "Cisaf z Atlantidy" od českého skladatele Viktora Ullmanna. Viktor Ullman složil tuto operu v roce 1943 v Terezíně. Její první provedení tamtéž bylo nacisty povoleno jen proto, aby dokázali zástupcům Mezinárodního červeného kříže, kteří přijeli na kontrolu, že Terezín není koncentrační tábor, ale místo plné umění a kultury. Autor své dílo již neviděl, protože byl mezitím poslán do Osvětimi, kde zahynul.

V Sarajevu nastudovala operu australanka Marion Powell z Wollongongu. Doufáme, že jednou bude tato opera hrána i v Sydney.

Charles Kráí
Aranda

Nezávislá žena, středního věku
se zájmem o přírodu, domácnost,
hledá spolehlivého přítele
do 45 let.

Zn. "Jen vážně"
Nabídky do redakce

Učitelka, 38/164, štíhlé postavy,
blondýna, hovořící německy, se
zájmem o kulturu, hudbu,
cestování, trampování
i rybaření,

hledá zajímavého, vysokého
muže podobných zálib.

Zn. "Jsem v Austrálii
od roku 1968"

Nabídky do redakce.

EASTERN EUROPE TRAVEL BUREAU

Plánujete cestu do Evropy??

Na požádání vám zašleme
naš katalog a zajistíme:

- * levné letenky
- * ubytování
- * pronájem auta
- * pobyty v lázních
- * dovolenou na lodi
- * zájezdy pro australské přátele
- * pojištění a služby

Již nyní vám můžeme nabídnout zlevněné letenky Lauda Air do Vídně ve dnech: 1. a 7. července, 10. srpna, 14. září a 19. prosince.

Další informace vám poskytne:

Renata - (02) 262 1144

Nad dopisy čtenářů

Jeden náš čtenář z České republiky nám zaslal článek z novin, který na počátku vypadal jako špatný žert. nahlédnutím do českého tisku jsme zjistili, že to žert nebyl, že to byla dost šokující skutečnost.

FUTURUM AURUM nemůže platit

Praha - Alim Karimov, šéf investiční společnosti Futurum spravující podílový fond Futurum Aurum a I. Finanční a stavební koncern (I.FSK) přiznal ve svém placeném inzerátu (který následně otiskujeme), že klamal své podílníky, kteří společnosti svěřili své peníze. K dnešnímu dni jim podle vlastních slov dluží 200 miliónů korun. Firma svým klientům nabízela buď podílové listy fondu Futurum Aurum nebo smlouvu o tichém společenství v I. FSK. Vždy sliboval zhodnocení vložených peněz o mimořádně vysokých 25% ročně.

POZOR! PRO KLIENTY
FUTURUM AURUM a I. FSK

Vážené dámy a vážení pánové!

Já, Alim Karimov, Vás oslovuji s tím, co již v sobě dlouho skrývám. Nevím, co mám dělat, pokud neudělám, to co dělám právě nyní. Nazvu toto oslovení pokáním, protože se před Vámi kají celou duší a srdcem. Rozhodl jsem se Vám říci to, co nevíte, a také to, o čem neví v téhle zemi nikdo, kromě mne. Rozhodl jsem se, že Vám řeknu pravdu.

Prožil jsem 30 let svého života a myslel jsem, že žiji správně. Jednoho dne se stalo to, že jsem pochopil, že jsem 30 let prožil jako nejhorší ničema. Co s tím mám dělat nevím. Pochopil jsem to, uvědomil jsem si to a rozhodl se s tím přestat. Avšak přestat a neříci o tom Vám, kterým jsem udělal zlo, nemohu. Já bych chtěl, abyste po přečtení mého pokání pochopili, že já nechci zahynout, ale začít žít.

První, co bych Vám chtěl říci - je to historie o práci firmy a historie vývoje událostí ve firmě. Jsem předsedou představenstva a 100% akcionářem všech společností, které vlastním. Provedl jsem rozsáhlou reklamní kampaň I. FSK a.s. a Futurum Aurum t.s. Celé dva roky jsem Vám říkal, jak krásně a dobře pracuji, kolik dokážu vydělat, jak rychle všeho dosahuji a velmi mnoho jsem zameštrán.

Avšak, existuje jedno malé "ale" - všechny jsem Vás celou dobu podváděl. Za ty dva roky jsem Vám neřekl ani slovo pravdy. Dělal jsem to proto, abych Vám mohl odejmout Váš peníze a dát je jinému, protože když se jednou dostanete do této jámy, není možné z ní vylézt, a říci pravdu je strašně těžké. Není to strašné proto, že se dostanete do vězení, ale strašné je dívat se Vám do očí. Stydím se o tom s Vámi mluvit, ale dál tak žít nemohu a nechci.

K tomuto dni vám dlužím 200 miliónů

korun. Vím o tom, jak Vám je vrátit. Mám plán. Je to plán čestný a poctivý. A začít ho uskutečňovat se "špinavými rukama" a s "černou duší" nemohu. Já chci, abyste mne pochopili a podpořili. Chápu, že zloha, která se ve Vás zvedá Vás donutí k tomu, abyste překročili hranici a udělali krok, který mi spíše uškodí, ale bude to krok nepromyšlený, protože dnes má moje hlava cenu 200 miliónů korun, a ti lidé, kteří jsou do toho ještě zapojeni, a také se budou zodpovídat, jsou bez viny, nevěděli o tom, že je podvádím, protože jsem podváděl všechny.

Jsem profesionál v tomhle slova smyslu, ano. Ale jsem i profesionál v jiném slova smyslu, protože mne dnes prakticky nikdo nebude moci podvést, pokud to nebudu chtít já.

Situace vyžaduje, abyste si uvědomili, že ve Vašich rukou je můj život a uvěznit mne nebo zastřelit mne budete moci vždy. Pokud bych chtěl uprchnout, neřekl bych Vám všem o tom, a uprchl bych.

Prosím Vás o půl roku k tomu, abych mohl od Vás odkoupit všechny směnky a podílové listy se svým podpisem a podpisem své firmy. Já Vám slibuji, že za půl roku vydělám s Vaší pomocí 200 miliónů korun a vrátím Vám je.

Proto, aby mé sliby byly reálné a spinitelné, abyste spali klidně, Vám nabízím vytvořit dozorců radu, která bude kontrolovat moji činnost a nedá mi další možnost Vás podvést a nikomu, aby podvedl mne. Uvěznit mne budete moci vždy, a pokud si s tím úkolem neporadím, uvězněte mne. A pokud překonám potíže - podáme si ruce a já budu s čistou duší a čistým srdcem žít dál.

Prosím Vás, lidé, abyste se zamysleli. Přijďte za mnou, pokud mi chcete říci něco špatného, řekněte to, já si to zasloužím. Já vím, že musím odpovídat za svá slova, a já Vám odpovím, že nejsem zbabělec. Ale stydím se podívat do obličeje těm lidem, kterým jsem provedl zlo, protože jsem pochopil, že jste lidé, a já zvíře, přitom ruské zvíře.

Prosím Vás, lidé, pochopte to a přijďte za mnou. V pondělí v 10 hodin ráno Vás čekám ve své kanceláři v Praze Na můstku 10. Pokud někdo nebude moci přijít, přijmu ho osobně.

(přetištěno z Mladá fronta Dnes)

Náš čtenář ve svém dopise dále dodává, že později k tomuto případu, vyšlo vyjádření ministerstva financí, které po doznání darebáka, poslalo do firmy revizi, která zjistila, že nedošlo k porušení zákona a není tedy důvod k trestnému stíhání. Čtenáře jistě napadne, že z celého článku číší smrtelný strach, čeho se tedy ten pán bojí, když podle českého zákona nespáchal žádný zločin?

J.H.

Miroslav Donutil
.....uprostřed běhu

Pokud jste viděli nový český film "Černí baroni", jistě si vzpomenete na vynikající výkon Miroslava Donutíla, který v roli stupidního důstojníka podal.

Od roku 1990 je členem Národního divadla v Praze. Herec Martin Růžek o něm řekl: "Já jsem se s přítelem Donutílem sešel mezi dveřmi, abych tak řekl. Měli jsme každý ruku na klíče Národního divadla. Každý z jiné strany. Já jsem odcházel, když on do Národního divadla přicházel. To Národní divadlo prožívá teď takovou bouřlivou dobu, generační výměnu. Mně šlo vždycky o to, aby nástupci, kteří tam přijdou byli ti praví, aby chápali co pro nás Národní divadlo znamená. A právě Donutil je jedním z těch šťastných. Měl jsem radost, když jsem ho viděl hrát v Divoké kachně od Ibsena. Bylo vidět, že přišla skutečně posila, že přišel herec, který může být pánem jeviště. A herec má být pánem jeviště. Na něm je vidět při hře, jak se snaží svítit svým vlastním světýlkem a přidat k tomu to, co přitahuje diváka - člověčinu. Pro mne je proto hercem s velkým H."

Jiří Suchý k tomu dodal: "Pan Donutil je pro mě hrozný objev. Neznám bohužel jeho začátky, vlastně jsem ho poprvé viděl ve filmech Černí baroni a Tankový prapor, a velmi mě zaujal. No a jednou nás osud spojil - měli jsme společnou šatnu při jistý televizní záležitosti a nějak jsme si padli do oka. On mě pozval do Národního divadla na Sluhu dvou pánů a já žasl. Jsem profesí komik a už čtyřicet let se snažím rozchechtávat publikum - samozřejmě ne každého, ale svou klientelu mám. A tak vím, co to obnáší. Miroslav Donutil to Národní divadlo, našlapaný od zdola až po neví, kolikátou galerii, neskutečně rozfuchtal. Byl výtečný a pro mě to byl jakýsi zvláštní svátek. A od té doby se ze mě stal fanda přes Donutíla."

"Pořád se něco děje", tak nazval Miroslav Donutil svůj pořad vzpomínání a povídání o životě, se kterým v červenci přijede do Austrálie. K pozvání na toto představení přidáváme i malou

ukázku:

"...Pamatuju si, že jsem si začal všimnat jedné spolužačky. Její táta byl u nás na gymnáziu profesorem. Já jsem jednou doprovodil jeho dceru domů. Přišli jsme tam a její maminka si mě pozvala nahoru a ptala se: 'Kam jezdíte na dovolenou?' Já říkám: 'Na chatu.'"

"A to je vaše chatička?" "Ano".

"A jak tam jezdíte?" "Autem."

"A to je vaše autíčko?"

"Ano, to je naše autíčko."

"Tak pojďte na kávu."

Chtěl jsem jít na tu kávičku, když se otevřely dveře a vešel náš pan profesor biologie. A jak mě uviděl, tak úplně zcepeněl, protože to bylo pro něj značné překvapení.... člověk, kterej u něho má tři až čtyři a nebyl jeho oblíbencem, tak na něho najednou číhá doma. A ještě, než to stačil pochopit, řekla mu ta jeho: "Ani se nevyslikej a umyj schody!"

A pan profesor kleknul a drhnul schody. Já se tomu teda tiše smál, ale navenek jsem dával najevo účast, jako že je mi to líto, že musí ty schody umývat. A on na mě v nestřeženém okamžiku kývnul, abych se přiblížil a pak mi půlkou pusy říká: "Jestli zařídíš, abych mohl večer vypadnout z domu, tak tě zítra vyvolám z čeho chceš."

Zapsán jsem byl u jeho paní dobře, tak jsem to šel zprubnout.

"Víte, my máme se třídou dneska takovej večírek a byli bychom rádi, aby tam byl pan profesor s náma."

"Vy byste byli rádi, aby tam byl s váma?" nevěřila jeho paní. "A proč?"

"Víte, my ho máme rádi."

"Ježíšmarija", vyděsila se. "Vy ho máte rádi? A proč, proboha?"

"On je docela vtipnej."

"On, že je vtipnej, no, to bych aspoň jednou ráda zažila. A do kolika to máte?"

"Tak do deseti, do jedenácti."

"V devět ať je doma!"

Profesor byl evidentně vděčný a mezi dveřmi špitl, z čeho že chci být zítra vyvolán. Já jsem říkal, že je mi to jedno, že se nabífluju cokoli. A on navrhl: "Dobře, tak láčkovci, jo?"

Tak jsem odešel, dceru jsem nechal dcerou a šel se učit láčkovce. Druhý den jsem přišel do školy a on mě skutečně vyvolal: "Tak, kohopak jsme tady už dlouho neměli? No třeba Donutíl, ten už tady dlouho nebyl..."

Přišel jsem k tabuli.

"Tak copak nám, hochu, řekneš?"

A najednou vypálil: "Prvoci!"

Já se zděsil a dělal na něho půlkou huby, na kterou nebylo ze třídy vidět, zoufalou grimasu. A on tázavě zvedl obočí a zašeptal nenápadně: "Co je, pojď sem!"

Tak jsem stejně nenápadně přistoupil: "Já jenom, že jste říkal...láčkovce..." šuškal jsem.

"Ježíšmarija!" zaúpěl profesor skrze zuby šeptem a pak zahřimal: "Odstoupit! Co prvoci, to by se ti líbilo! Láčkovce mně řekneš!"

Dostal jsem jedna minus a pan profesor si pochvaloval:

"Vidiš, člověče, když chceš, tak ti to jde!"

Pak jsem se ale přestal přátelit s jeho dcerou a opět jsem lehce sklouznul do průměru."

(ukázka z knihy "...uprostřed běhu")

S Miroslavem Donutílem sejdete:

17. července v Canbère

19. července v Melbourne

20. července v Sokole Sydney

21. července v Country Clubu v Sydney

27. července v Brisbane

Ne, bať, nic mě není, ale to se toť...!

Pro zasmání...

Čiřich Dvořák

HABER - PILOT
Pty Limited
PRODUCTION

AUSTRALSKÉ LISTY měsíčník

Vydává: **HABER - PILOT Pty Limited**
A.C.N. 002 830 613
7 Boonah Street
WENTWORTHVILLE
NSW 2145
Tel. (02) 636 1873
Fax. (02) 631 2024

Vedoucí redaktorka:

Jana Haberová a redakční kruh

Názory redakce se nemusí ztotožňovat s obsahem příspěvků.
Uzávěrka dalšího čísla vždy dvacátého každého měsíce.

Česky mluvící solicitor/ právník a advokát
vám nabízí služby

Vynikající znalost českého a australského práva.

Kontaktujte: **Vladimír Gazdík**

Office: (02) 484 2221 Fax: (02) 484 0606

Mobile: 015 274 734 Domů: (02) 9980 7908

MASÁŽ Jan Bohumil Ráž **MASÁŽ**

vám nabízí úplnou nebo částečnou masáž těla
kondiční, relaxační a sportovní.

masáž vás uvolní, oživí krevní oběh,

odstraní bolesti uvolněním svalstva, osvěží.

Masáž je též velice vhodná pro lidi se stereotypním
nebo sedavým zaměstnáním jako jsou:
písařky, operátoři komputerů, švadleny, prodavačky,
dělníci pracující u strojů, řidiči a pod.

Masáž je též velice vhodná pro lidi upoutané dlouho-
době na lůžko, pro lidi těžce pracující a pro sportovce.

MASÁŽ JE PŘÍJEMNÁ PRO VŠECHNY!

Kontaktujte J.B.Ráž

pondělí - pátek večer (03) 9584 8592

44 DEVON ST, CHELTENHAM 3192

NEW AGAIN
PTY LTD

Opravy karoserie, nový lak, vnější i
vnitřní úpravy, odstranění rezu, všechny
modely a druhy aut.

BODY REPAIRS

7 b PERAK St. MONA VALE
telefon: (02) 9999 2595

Stěhování nábytku
Sydney - mezistátní - zámoří,
odborně zabalíme,
popřípadě uskladníme,
rozpočet i dobrá rada je zdarma,
pečlivě, spolehlivě, poctivě.
Hovoříme česky a slovensky.

TAX RETURNS

Tim Austin, F.T.I.A.
Registered Tax Agent

Poradíme vám v podnikání,
použijte naši účetní kancelář,
připravujeme daňové přiznání,
domluvíte si schůzku předem.

Další informace:
18 Hughes Ave.
Lawson 2783
Telefon: 047 591 782

Mluvíme česky a anglicky!

ELEKTRIKÁŘ

Aleš HUBSCHMANN,
Licence No. 2511

sedmadvacet let zkušeností
nabízí své služby
při řešení všech problémů
se zaváděním a instalací
elektrických spotřebičů,
nové instalace a podobně.

Perfektní práce
za slušné ceny

Telefon: (03) 9803 3815
Mobil: 018 176 556

Předplatné na **AUSTRALSKÉ LISTY** CENA \$2.60

Jméno _____

Ulice _____

Město _____ Stát _____

P.Code _____ Tel. _____

Vystříhněte a odešlete s poplatkem na

HABER PILOT Pty. Limited

7 BOONAH STREET

WENTWORTHVILLE NSW 2145

Předplatné - zaškrtněte

na půl roku ☐ \$15.60

na celý rok ☐ \$31.20

Shop 6, 176 Commercial Road, Prahran 3181

Ph. (03) 510 8717, (03) 510 2474

A.H. (03) 801 2796 Fax (03) 510 2482

Lic. No. 31446

ZAŘÍDÍME:

*Vaše cesty do celého světa.
Návštěvy z České i Slovenské republiky.
Cesty kolem světa. Ubytování, půjčování aut.
EURORAIL - vlakem po Evropě.
Cesty lodí, autobusové zájezdy.
Cestování po Austrálii a další.*

AUSTRALSKE LISTY
JEJICH BUDOUCNOST JE NA VÁS

LUBA SUSTEK

LUST NOMINEES P/L TRADING
AS PAINT SPOT
DISTRIBUTORS OF PAINT
AND PAINTERS' SUPPLIES

Ph: 557 4109, 557 2863
Fax: 557 4924

378 Centre Rd, Bentleigh 3204

BENTLEIGH PAINT SPOT

**Chcete vymalovat dům,
zkrášlit byt?
Využijte služeb české firmy,
která nabízí všechny služby
pro malíře,
spolu s radou odborníků.
volejte: 03 557 4109, 03 557 2863**

APPLIED COMPUTER SYSTEMS (Australia)

Nabízí systém vytvoření zvlášť pro vás!

(viz obal)

MULTIMEDIA

Capture video in real-time to your hard disk. Editing with special effects and sound. Playback under Windows in true colours. Full motion CD video playback

TV-VIDEO

Live TV on your PC. Capture single frame at 320 x 240. Tilt and photo retouching. Full motion sequencer. Record to tape in S-VHS quality.

VIDEO-PRO

Linear or nonlinear editing. Quality of output up to Betacam. Time code for single frame accuracy. Adjustable compression digital recording.

FLY OK FLY ČSA

**POHODLNÁ CESTA DO
PRAHY A EVROPY
S VÝBORNÝM SPOJENÍM ZE
SINGAPURU A BANGKOKU**

Kontaktujte naše cestovní kanceláře nebo přímo:

**CZECH
AIRLINES**

Suite 809, AUSTRALIA SQUARE TOWER, SYDNEY
P.O. BOX H110, AUSTRALIA SQUARE, NSW 2000
TELEPHONE: 247 6196 FACSIMILE: 232 1713